

Editorial board of the 1st Ukrainian newspaper on the West Coast of the United States "Hromada" is appalled by the treachery of President Biden in allowing the Nordstream-2 to proceed. Shame on this Democrat Administration for stepping over the sanctions of the US Congress in blatant disregard of Ukraine's security and economic interests! Ukrainian-American diaspora, we call upon you to call/write to your senators and congressmen/women to express your indignation and grave concern. Ukraine's sovereignty is under threat yet again!

UKRAINIAN WORLD CONGRESS STATEMENT ON RECENT DEVELOPMENTS ON THE NORD STREAM 2 PROJECT

In the wake of the official announcement of an agreement reached between the US President Joe Biden and German Chancellor Angela Merkel on the completion of the Nord Stream-2 gas pipeline, the Ukrainian World Congress once again calls on the Federal Government of Germany to impose a moratorium on this dangerous geopolitical project of the Kremlin.

The implementation of Nord Stream-2 undermines European cohesion and transatlantic relations, leads to significant political, military, economic and energy threats for Ukraine and for the whole of Central Europe, conflicts with European and German climate goals, and runs counter to the aim of a common EU external energy policy. What is more, by making the Ukrainian gas link to Europe expendable, the completion of this gas pipeline would likely open the door to further Russian military aggression against Ukraine.

We support the call of the Foreign Ministers of Ukraine and Poland for further consultations among allies and urge all partners and friends of Ukraine in Europe and in North America to voice their opposition to the Nord Stream-2 project and support the UWC call for a moratorium so that government officials had a chance to resolve the transatlantic differences and to arrive at a common European position that should consider the interests of Ukraine and the EU's eastern member states.

Any attempts to agree on the future of energy relations and security of Europe without Ukraine, Poland, Slovakia, whose security will suffer first, are unacceptable. Such attempts undermine the stability of the entire transatlantic region and hurt trust between transatlantic partners.

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ "ГРОМАДА"

Віталій Портников | НОТАТКИ ЗА ЛИПЕНЬ

МІСЯЦЬ БОРОТЬБИ ЗА «ПІВНІЧНИЙ ПОТІК-2»

Липень став вирішальним місяцем у боротьбі за продовження будівництва газопроводу «Північний

потік-2» – останнього з обхідних газопроводів, які стали споруджуватися після приходу до влади в Росії Володимира Путіна і отримання його соратниками контролю над російським газовим монополістом – «Газпромом». Мета цих газопроводів є очевидною: обійтися без української газотранспортної системи, позбавити Україну її транзитного статусу, створити можливості для нового політичного і економічного

стор.10

Шановні читачі «Громади», 24 серпня цього року українці в усьому світі святкуватимуть велике національне свято – 30-ть років відновлення Незалежності України.

Українці марили і прагнули незалежності століттями. Кров'ю і потом просякнуті ці мрії. Мільйони жертв покладені на вівтар Української свободи і правди. Український народ позбувся тоталітарного ярма 30 років тому і почав непростий шлях зародження і ствердження свого громадського суспільства, гартуючись трьома доленосними Майданами, економічними негараздами, проблемами ранньої розбудови органів самоврядування молодого демократії. Разом зі значними історичними досягненнями – отриманням церковного Томосу, європейського безвізу, і формування динамічного громадського суспільства, українці отримали важкі випробування на стійкість і вірність своїй національній ідеї, включно з втратою частини своєї землі. Вже 7 років українські сини і дочки зі зброєю в руках захищають батьківщину від агресивної Росії, відстоюючи кордони Української держави, її свободу і незалежність. Українська діаспора по цілому світі відстоювала і різнобічно підтримувала свою історичну батьківщину в процесі її 30-тирічної суверенної боротьби, прогресу і становлення.

Ми віримо і твердо знаємо, що Україна переможе у війні проти агресора, бо правда за Українським народом. Шлях до Європейського Союзу і НАТО, і розквіту конкурентної ринкової економіки є безповоротними для України. Попереду буде ще багато викликів, які, безумовно, переборе великий Український народ, бо він є мудрий, сміливий, працьовитий, талановитий, самовідданий і вірний своїй неньці – Україні.

Бажаємо всім українцям любити Україну, і всіма своїми помислами, вчинками і ділами примножувати здобутки борців за незалежність України. Будемо гідними наших героїв – минулих, сучасних, і прийдешніх! Хай живе і процвітає Україна! Слава Україні! Героям Слава!

ТІ, ХТО КУВАВ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ
УКРАЇНИ | ZOOM КРУГЛИЙ СТІЛ

стор.2

БЛАГОДІЙНИЙ ПЕРЕГЛЯД ФІЛЬМУ
«ТРОХИ НИЖЧЕ НЕБА»

стор.2

БОРИС ҐУДЗЯК: ДУХОВНІСТЬ Є
ПІДПОРОЮ СВОБОДИ І НЕЗАЛ

стор.3

МОРЕМ, НЕБОМ, ЗЕМЛЕЮ. ЯК
ТРЕНУЮТЬСЯ БІЙЦІ

стор.5

ОЛЕНА КОШЕЛЄВА «КІШКА»

стор.6

ІТ: УСПІШНІ УКРАЇНСЬКІ ІТ-
КОМПАНІЇ, ЩО «ЗАХОПИЛИ» СВІТ

стор.9

ГРОМАДА ПРЕЗЕНТУЄ

до 30-річчя
відновлення незалежності
ТІ, ХТО КУВАВ
НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ

21 серпня 2021, 10 AM - 12 PM PT

Реєструйтесь тут: <https://www.paypal.me/Hromada>
Вартість благодійного квитка - \$50

HROMADA ПРЕЗЕНТУЄ

ТРОХИ НИЖЧЕ НЕБА

ВПЕРШЕ НА ТЕРИТОРІЇ США ПОКАЗ ФІЛЬМУ ПРО ГЕРОЇЧНИЙ ПОДВИГ
ЗАХИСНИКІВ ДОНЕЦЬКОГО АЕРОПОРТУ — УКРАЇНСЬКИХ «КІБОРГІВ»

24 СЕРПНЯ — 7 PM

Ukrainian Hall San Francisco
110 Brussels St.,
San Francisco, CA 94134

Благодійний внесок \$20
на користь дітей загиблих героїв

ГРОМАДА

18 ВЕРЕСНЯ
4 PM - 10 PM

БЛАГОДІЙНА ГАЛА | ЗУСТРІЧ З
ВІТАЛІЄМ ПОРТНИКОВИМ, ПРОВІДНИМ
ЖУРНАЛІСТОМ І ПУБЛІЦИСТОМ

Tiburon Yaht Club,
400 Trinidad Dr, Tiburon, CA 94920

БОРИС ҐУДЗЯК: ДУХОВНІСТЬ Є ПІДПОРОЮ СВОБОДИ І НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Мирослав Ґрех

Наша газета продовжує знайомити читачів з цікавими людьми з української діаспори, які досягли успіхів в житті і діяльності. Сьогодні ми хочемо познайомити вас з владикою Борисом Ґудзяком. Можливо, багато хто з вас вже з ним знайомий, однак, корисно буде ще раз розказати про нього.

Борис Ґудзяк – американець українського походження, народився 24 листопада 1960 року в місті Сірак'юс штату Нью-Йорк в сім'ї українських емігрантів. У родині довго не було дітей, і мати Бориса одного разу на молитві пообіцяла Всевишньому, що якщо народиться син, вона посвятить його служінню Богу. Це була її таємниця, яку вона повідала синові лише на схилі літ. Так і сталося. Бог і Україна – ці дві зірки стали дороговказом в житті Бориса. Ось його освітній шлях:

- католицька середня школа;
- Академія християнських братів;
- школа українознавства ім. Л. Українки в м. Сірак'юс;
- університет папи Урбана в Римі;
- Український католицький університет в Римі під покровом Патріарха Йосифа Сліпого;
- Папський східний університет;
- вивчення німецької мови у Віденському університеті;
- вивчення польської мови в Ягеллонському університеті;
- вивчення української мови і лінгвістики в Київському державному університеті;
- отримання ступеня доктора славістики і візантиністики в Гарвардському університеті.

Владика Борис – історик, богослов, філософ, доктор наук, поліглот, автор книг і статей, перекладач, член рад наукових журналів, організатор міжнародних наукових конференцій, отримувач 10 нагород, відзнак і премій, зокрема відзначений премією ім. Василя Стуса в 2018 році.

Основне дітище діяльності Владика Бориса – це Український Католицький Університет (УКУ) у Львові, який він організував, протягом десяти років був ректором, а тепер є Президентом. УКУ став новим струменем в житті вищої освіти у Львові. Жодної протекції, жодної корупції при прийомі студентів, їх навчанні і випуску. Студентами університету стають випускники шкіл із найвищими балами Зовнішнього Незалежного Оцінювання (ЗНО). Вони досягають значних успіхів у навчанні і науковій діяльності. Інші вузи міста стали рівнятися на УКУ, переймати його досвід.

Отже, Владика Борис – успішний діяч, людина світу, спілкування з яким збагачує розумово і духовно, кожній людині відкриває очі на такі речі, які досі були їй невідомі і непізнані. Наш корес-

пондент Мирослав Ґрех по відеозв'язку взяв інтерв'ю у владика Бориса про головні події сьогодні.

Владика Борис (Вл.Б.): Слава Ісусу Христу!

Мирослав (М.): Слава навіки Богу!

Шановний Владико Борисе, давайте перейдемо до нашої головної теми: 30-річчя відновлення незалежності України, яке ми будемо святкувати 24-го серпня. Цього дня 1991 року Верховна Рада прийняла Акт Незалежності України. Розкажіть, будь ласка, де Вас зустріла ця звістка, і як Ви її сприйняли?

Вл. Б.: Коли почала розвиватися перебудова і почав тріщати Радянський Союз, я почав їздити в Україну. В 1988 році провів в Україні шість місяців. Як американський докторант я жив у Києві, мав нагоду познайомитись і зустрічатись з багать-

ма лідерами українського Руху, письменниками, літераторами. Був тоді і у Львові. В наступних роках я теж приїжджав в Україну і готувався, щоб влітку 1992 року приїхати сюди на постійно. Але була одна перепона: я ще не закінчив дисертацію, і влітку 1991-го інтенсивно працював над нею, без відпочинку. Якраз закінчив великий другий розділ дисертації, почав писати третій. Я перебував в Кембриджі, де міститься Гарвардський університет. По телебаченні дивився путч в Росії, і, пригадую, як знімали пам'ятник Дзержинському. Досі пам'ятаю, що коли почув, що проголосили Незалежність України, то мене настільки переповнювали емоції, що я просто побіг, і довго окрилений біг над річ-

стор.14

Gabriel Travel

Туди, де співає душа!

У НАС ДЕШЕВШЕ!

Авіаквитки та відпочинок:
Київ, Варшава, Кишинів, та ін. міста

SALE SALE SALE
Відпочинок в Мексиці і на Карибах

(916) 348-3400

НОВИНИ УКРАЇНИ

В Україну доставили 2 мільйони доз американської вакцини Moderna

Ця партія вакцин надається урядом США через глобальний фонд COVAX.

Moderna потребують особливих умов транспортування та зберігання при температурі від -25°C до -15°C. Зберігання й логістику mRNA-вакцин, отриманих від COVAX, із дотриманням правильного холодового ланцюга в Україні забезпечує Агентство США з міжнародного розвитку USAID.

23 червня в Україні стартував четвертий етап кампанії з вакцинації від COVID-19. На цьому етапі щеплять людей старше 60 років, а також людей віком 18-59 років, які мають супутні захворювання, ув'язнених, персонал пенітенціарних закладів та слідчих ізоляторів. На п'ятому етапі вакцинуватимуть громадян, які не входять до пріоритетних груп, зокрема, дозволять щепити дітей.

США та Німеччина домовились про "Північний потік-2"

США не будуть запроваджувати санкції проти компанії Nord Stream 2 AG і її керівництва, яка володіє газопроводом. Німеччина обіцяє допомогти розвитку енергетики України. Обидві сторони разом зобов'язались вжити заходів проти Росії, якщо вона спробує позбавити Україну газового транзиту.

"ФРН зобов'язалася вживати заходів на національному рівні, а також домагатися заходів на рівні ЄС, в тому числі санкцій, якщо Росія буде використовувати енергетику як зброю або буде вдаватися до агресивних дій проти України", – сказала заступник держсекретаря Вікторія Нуланд.

За домовленістю між Вашингтоном та Берліном, Німеччина виділить близько 200 мільйонів євро на підтримку енергетичного сектору України та організує так званий "зелений фонд" в один мільярд доларів на підтримку енергетичної незалежності країни.

Крім цього, і Вашингтон і Берлін повинні використовувати всі можливості для продовження контракту на транзит російського газу, строк дії якого спливає в 2024 році.

Україна разом з іншими східноєвропейськими країнами, через які йде російський газ, проти добудови "Північного потоку-2".

У січні 2021 року міністр фінансів Сергій Марченко заявив, що внаслідок запуску "Північного потоку-2" Україна втрачатиме 1,5 млрд доларів щороку за транзит газу.

Опоненти "Північного потоку-2" вважають, що він надає Москві забагато важелів впливу на європейську національну безпеку.

Замість далекої перспективи розвитку "зеленої енергетики" українська делегація в Берліні говорила про близьку загрозу її безпеці з боку Росії.

До 2024 року Росія зобов'язалася транспортувати свій газ через українську територію. У цьому році вона законтрактувала для транзиту 40 млрд кубометрів газу.

Для порівняння у 2020-му весь імпорт газу з Росії до ЄС сягнув 170 млрд кубічних метрів, що дорівнює 40% пропозиції газу в ЄС. Свій газ росіяни доправляють також мережею власних газогонів.

За різними оцінками, після запуску "Північного потоку-2" транзит через українську територію може скоротитися на 40-80%.

Чинний газовий договір між Україною та Росією укладали в грудні 2019-го за посередництва Єврокомісії та сприяння Німеччини.

Україна вперше за час незалежності ухвалила зовнішньополітичну стратегію

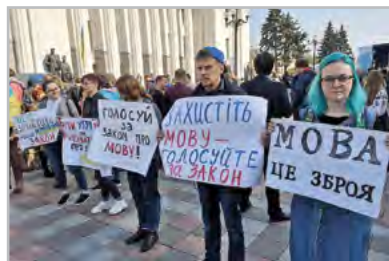
Україна вперше з моменту відновлення незалежності ухвалила стратегію зовнішньополітичної діяльності. Про це на виїзному засіданні Ради національної безпеки і оборони заявив міністр зовнішніх справ Дмитро Кулеба.

Він зазначив, що головною метою зовнішньої політики в стратегії визначено «утвердження України в світі як сильної та авторитетної європейської країни». Кулеба перелічив шість пріоритетних напрямків, вказаних у документі:

- **забезпечення суверенітету та територіальної цілісності України**
- **протидія агресивній політиці Російської Федерації**
- **курс на членство в Євросоюзі та НАТО**
- **просування українського експорту і залучення інвестицій**
- **захист прав та інтересів громадян України за кордоном**
- **просування позитивного іміджу України в світі**

Загалом, за словами Кулеби, стратегія містить 254 пункти, які можна поділити за трьома основними темами: активна участь України в міжнародній політиці, формування безпекової архітектури в Україні, регіоні та світі, а також створення «нових економічних можливостей».

Нові норми Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"

З 16 липня 2021 року, почали дію нововведення норм Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної", які забезпечать збільшення присутності державної мови в публічному просторі та зміцнять її статус як державної.

Набувають чинності не лише норми Закону, які впроваджують обов'язковий іспит на рівень володіння державною мовою для майбутніх держслужбовців та претен-

дентів на отримання українського громадянства, а й інші статті, які є не менш важливими для переважної більшості людей. Вони стосуються сфери культури і розваг, туристичної сфери, книговидавництва та роботи книгарень, кіновиробництва, демонстрування фільмів в кінотеатрах і на телебаченні тощо.

Так, відповідно до статті 23 Закону всі концерти, шоу-програми, культурно-мистецькі, розважальні, видовищні заходи мають проводитися державною мовою. Винятки передбачені лише для пісень і фонограм, а також у разі, якщо застосування недержавної мови вимагає творчий задум організатора. Супровід (конферанс) усіх концертів, шоу, перформансів, розважальних і видовищних заходів має відбуватися виключно українською мовою. Виступи осіб, які не володіють державною мовою, повинні супроводжуватися синхронним або послідовним перекладом.

Українською мовою мають виступати оголошення, афіші, пости, вхідні квитки, буклети та інші інформаційні матеріали про культурно-мистецькі та видовищні заходи. Аудіовізуальна складова в музеях, галереях, на виставках, має подаватися українською мовою. Іншомовні вистави в державних та комунальних театрах мають супроводжуватися перекладом державною мовою за допомогою субтитрів, звукового перекладу чи в інший спосіб.

Також, усі фільми, створені іноземною мовою, повинні розповідатися та демонструватися, державною мовою, а стаття 26 зобов'язує українських видавців видавати державною мовою не менше 50 відсотків назв книжкових видань. Частка книжок державною мовою, наявних у продажу в кожній книгарні або іншому закладі, що здійснює книгорозповсюдження, має становити не менше 50 відсотків.

З 2015 року Росія незаконно призвала до армії понад 30 тисяч кримчан

З 2015 року до російської армії незаконно призвали понад 30 тисяч мешканців окупованого Криму – про це йдеться в повідомленні прокуратури Автономної республіки Крим 29 липня.

Після окупації Криму Росія, всупереч міжнародному праву, почала здійснювати примусовий призов мешканців півострова до лав своїх збройних сил. За даними Кримської правозахисної групи, станом на початок 2021 року таким чином відправили служити в російське військо понад 28 тисяч осіб із Криму, а в весняну призовну кампанію збиралися забрати в російську армію, за оцінками, ще понад 3 тисячі осіб. Значну більшість їх, за даними правозахисників, відправляють служити до сусідньої Росії.

За даними Кримської правозахисної групи, станом на кінець травня суди в Криму винесли 199 вироків щодо кримчан за «ухилення від служби» в Збройних силах Росії, а загалом на той час таких справ було зафіксовано 218.

Рада перейменувала свято 14 жовтня на День захисників та захисниць України

Верховна Рада на засіданні 14 липня підтримала законопроект, який перейменовує День захисника України на День захисників та захисниць України.

Відповідне рішення підтримали 317 народних депутатів.

У пояснювальній записці до законопроекту вказано, що його ухвалення сприятиме гендерно-збалансованому висвітленню ролі військовослужбовців обох статей. Також таким чином буде вшановано належним чином жінок та чоловіків – захисників незалежності і територіальної цілісності України.

День захисника України відзначається щорічно 14 жовтня з 2014 року.

Міноборони: призначено першу жінку-командувача у ЗСУ

30 липня міністр оборони України Андрій Таран підписав наказ про призначення полковника медичної служби, головного інспектора Головної інспекції Міністерства оборони Тетяни Остащенко на посаду Командувача Медичних сил ЗСУ.

Міноборони інформує, що Тетяна Остащенко у 1996 році закінчила фармацевтичний факультет Львівського Державного медичного інституту, а в 1998 році – Українську військово-медичну академію. Проходила підготовку на низці курсів армій держав-НАТО. У Кранфільдському університеті (Велика Британія) закінчила курси реформування сектору оборони та безпеки, а також стратегічного лідерства для керівного складу.

Наразі жінки складають майже чверть загальної чисельності Збройних сил.

Нова монета номіналом 5 грн. «Маяки України»

Нова монета номіналом 5 грн. зроблена з нейзильберу, є колекційною і нею не можна розплатитися. Монета «присвячена засобам навігаційного обладнання – маякам. В Україні, яка розташована на перетині торгових шляхів Східної Європи і Середземноморського басейну та має понад 2,500 км морського узбережжя, налічуються десятки маяків, кожен із яких має власне ім'я, історію та форму. Маяки не лише виконують функцію забезпечення судноплавства, а також є надбанням національної культурної спадщини України», – йдеться в повідомленні.

На аверсі зобразили фрагмент карти України з півостровом Крим розміщено малий Державний Герб України, напис «УКРАЇНА» (під гербом) і 2021 (праворуч від герба). На береговій лінії крапками позначені маяки. Тираж монети – 35 тисяч.

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ “ГРОМАДА”

Андрій Дубчак | FRONTLINER

МОРЕМ, НЕБОМ, ЗЕМЛЕЮ. ЯК ТРЕНУЮТЬСЯ БІЙЦІ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ

Снаряд САУ вилітає з дула і вражає ціль. Виглядає потужно.

Наразі він летить не у ворога, адже це – навчальні стрільби 503 батальйону морської піхоти, що відбулися наприкінці липня на полігоні в зоні ООС. Однак, по реальній цілі він працюватиме не менш точно й вишукано.

Бойове злагодження таких масштабів проводилося вперше в історії батальйону. Тут було все: і десантування з корабля, і танки, і артилерія. Були димові завіси, поранені і вбиті, евакуація, «вертушка». Була спека, напруга, збої зі зв'язком (особливо страждала від останнього медична служба).

Умовного поранення дістав командир Вадим Сухаревський, «Борсук», і відповідальність за подальшу операцію мусив перейняти його заступник. Сам командир тим часом піднявся на оглядовий майданчик, звідки спостерігав за подальшим перебігом “бою”. Те, що неможливо було побачити в бінокль, транслювалося з дрону на великому екрані.

“Висунулися в район берегової лінії моря, відбили наступ противника, знищили його, – розповідає командир роти Дмитро. – Навчання тим були цікаві, що постійно, на кожному етапі, входили нові поправки. Тобто, на одному етапі в мене вийшов із ладу танк, на другому вийшла з ладу одна БМП, пішла евакуація людей. Це ті моменти, які є цікавими, і ти розумієш, наскільки ти можеш прийняти рішення, зорієнтуватися в ситуації і піти далі”.

Олексій Годзенко, прес-офіцер 503 окремого батальйону морської піхоти, розповідає: навчання були масштабними і по кількості залучених людей, і по кількості техніки, і по кількості вправ.

Олексій Годзенко: “На кораблях частина особового складу прибула в район проведення навчань, пересіли на моторні надувні човни, і таким чином десантувалися на берег, піднялись та закріпились на визначених позиціях, – розповідає прес-офіцер про перебіг операції. – У цей момент, після артилерійської підготовки, основна частина підрозділу на БМП та з танками вирушила в сторону укріплень противника, по дорозі відпрацювала досить багато таких штатних, на жаль, на війні ситуацій, як мінні поля, необхідність термінового маневру, евакуація поранених із поля бою, виведення з ладу, скажімо, тих самих танків, які мали тут серйозну роль. Після цього противника вибили із його позицій, вийшли на узбережжя, помітили під-

кріплення з моря, і його було також знищено штатними силами та засобами”.

Штатні засоби – це і артилерія, і протитанкові гранатомети, і протитанкові ракетні комплекси.

За словами Годзенка, були залучені бійці та техніка з інших підрозділів морської піхоти, проте переважна більшість учасників навчальної операції – військовослужбовці 503 батальйону.

Також він пояснює: у сценарії навчань використовувалися реальні ситуації, що траплялися на війні в 2014-2015 роках.

У визначений час бійці вийдуть на ротацію, щоб закріпити успіх в умовах реального бою.

###

Donbas Frontliner – незалежне репортерське інтерактивне медіа про військовий конфлікт та гібридну війну РФ проти України. Репортери проекту будуть постійно фізично присутні на лінії фронту.

Можете допомагати внеском, контактами, порадами, поширенням інформації про нас.

Деталі проекту Donbas Frontliner та долучитися можна тут:

<https://biggggidea.com/project/donbas-frontliner/>

###

Andriy Dubchak
photographer, journalist (based in Ukraine)
Tel.: +380-63-493-08-70;
e-mail: DubchakA@rferl.org

Facebook:
<https://www.facebook.com/andriy.dubchak>
Instagram:
<https://www.instagram.com/andriy.dubchak/>

На броні

Команда “333”. Снаряд вилітає з дула САУ

Колона військової техніки після навчань

Командир 503-го батальйону морської піхоти після “поранення”

ОЛЕНА КОШЕЛЄВА «КІШКА»

«Поряд з нами знаходилися російські полонені танкісти, які боялися, що їх повбивають бандерівці. Проте, вони могли загинути від снарядів російської артилерії» – Олена Кошелєва, доброволець, парамедик.

Михайло Ухман

Майже ніхто не згадує, що в Іловайську проти московських окупантів воювали українські дівчата. Вони були на передових позиціях і билися на рівні з хлопцями. Деякі з них виконували надважливу функцію – рятували життя пораненим. Була серед них жителька Криму – Олена Кошелєва з позивним (Кішка).

На початку Революції Гідності вона не підтримувала Майдан, не розуміла його. Проте, попавши в гущу боїв, познайомилась з борцями за волю України і поповнила їхні ряди. Далі більше, попавши в батальйон «Донбас», Оленка приймала участь в боях за Іловайськ.

Що змінило твою думку, щодо подій на Майдані зимою 2014 року?

Якщо чесно, то не розуміла, чому не можна було дотерпіти цього клятого Януковича. Для мене не було різниці між Європейським Союзом і Таможним. Мені не подобалося, що в центрі моєї країни падали шини, було брудно і тривожно. Хоча, попри мою політичну інертність, я завжди вважала, що Крим – Україна і ніякої Росії в нас бути не може.

Через один сайт познайомилася з хлопцем. Ми зустрілися, щоб випити каву. Він запитав, як я ставлюся до Майдану? Відповіла, що погано сприймаю це явище. Невже не можна по іншому вирішувати питання? Він каже: «Ти що, сепаратистка»? Я ж навіть слова на той момент такого не знала. Тому відповіла йому: «Напевне». Хлопець каже: «Ми з тобою більше зустрічатися не будемо. Але давай, я ще тобі Майдан покажу».

В центрі Києва, я побачила те, що на той час хотіла бачити. Палаючі урни, п'яний «чужак» співає Гімн моєї країни. Моя душа не сприймала Революції. Крім того, через події в Києві в мене не йшла власна справа – копірайтингова агенція.

Пізніше, щось почало змінюватися. І все завдяки людям, які постійно перебували поруч зі мною. Адже мені була важлива їхня думка. Вони носили допомогу на Майдан. Я ж задумалася, чому вони це роблять. Може в центрі Києва справді щось визначне відбувається?

На той момент у мене захворіла мама і мені потрібно було повернутися в Крим. Там була зовсім інша ситуація. Люди критикували Майдан, підтримували Росію. Деякі мої кримські знайомі сердилися на інших кримчан, котрі кинули все і поїхали в столицю. Мені стало цікаво, хто це такі? І виявилось, що це були люди, які мали свій бізнес, нормально жили, в них був нестандартний склад розуму. А найбільш активно критикували таких вільнодумців здебільшого ті, хто не мав вищої освіти і жили в своїй власній зоні комфорту. Це остаточно підштовхнуло мене до того, що мені треба розібратись з цим краще.

Якщо чесно, я йшла на Майдан, щоб просто допомагати людям, без політичних мотивів. Склала сяку таку аптечку і пішла в Михайлівський собор, щоб лікувати поранених. Там мене відшили, адже я не мала медичної освіти, а волонтерів таких як я було вже достатньо. В той момент до мене підійшов хлопець, запитав чи я реально хочу допомагати і відвів мене на точку біля будинку Профсоюзів, де їх сортували по відповідних категоріях.

Там працювала дівчина Аня з Білої Церкви. Вона і допомогла ввійти в курс справ. Хоча мені було дуже дико на початку. Віддавати ліки, безкоштовно, всім, хто просив. Мій мозок відмовлявся вірити у те, що на Майдані є люди, які просто купляють якісь шоколадки і безкоштовно роздають усім.

Вони і мені пропонували. Я ж соромилася, бо по-перше, я ж не одразу на Майдані і щойно прийшла з дому. А по по-друге, гроші ще могли знадобитись. Потім все таки запи-

тала волонтерів, скільки коштує «Сніккерс»? Дівчинка, яка роздавала шоколадні батончики, мило усміхалася і говорила, що за це грошей не потрібно давати. Мені було соромно, я почувала себе «гідко», що не стала частиною цієї революційної стихії. До мене почало доходити, що тут є реальна ідея і нею загорілися мільйони людей.

Мої ватні, кримські мізки – відмовлялися вірити у щирість людських почуттів. Саме тому, я не брала теплої одягу, коли мені давали, їжі. А купляла собі сама. Щоб якось полегшити свої докори сумління, йшла на барикади в саму гущу боїв і роздавала марлеві пов'язки хлопцям. Які дихали димом горілих шин.

Я переночувала на Майдані і там же зустріла ранок 20 лютого. До нас почали приводити людей, яких отруїли газом. Я не знала, що робити з ними, тому промивала очі термальною водою і давала респіратор для того, щоб вони дихали. Коли хтось крикнув «Граната». Я запанікувала і чекала звідки щось прилетить. Мене зловили і силоміць положили на землю.

Потім мене перекинули на пункт, куди приносили поранених бійців. Я була розгублена, бо до такого життя мене ніколи не готувало. Тому допомагала по максимуму своїх знань та логіки дій. В той час, туди прибігла з барикад Аня, вся в на взводі. Довелося її влупити по обличчю, щоб отямилася. Вона потім мені казала, що хотіла відповісти, але стрималася, бо розуміла, що я зробила це для її добра. Ми з нею побігли до «Жовтневого палацу». Там я побачила, звідки працюють снайпери, котрі убивали протестувальників.

Потім довелося йти на супровід важко пораненого Андрія Дігдаловича, який пізніше помер від прямого попадання в серце. Мені здавалося на той момент, що я могла врятувати чоловіка, якби володіла більшими медичними знаннями.

Коли все закінчилося, я вирішила, що в мене тепер ніхто на руках не вмиратиме. Тому записалася на медичні курси, пройшла їх дуже багато. І вони мені пригодилися в боях за Іловайськ.

Одного дня ти приходиш на Майдан і починаєш допомагати пораненим активістам. Наступний день їх вбивають. Як ти все сприйняла? Які емоції опанували дівчину яка ще кілька днів тому думала тільки про свій бізнес.

Не плакала. Забігаючи наперед, скажу, навіть в Іловайську спочатку не плакала, коли були убиті наші хлопці. В голові крутилася думка: «Зараз не маю часу на слабкість, потім поміркую над цим». Просто намагалася працювати, допомагати

і не зважати, що буде потім.

Спілкуючись, почув від тебе, що в Криму «неправильно» навчали української мови, літератури, історії... В чому це проявлялося?

Українську мову я почала вивчати з третього класу. Один урок на тиждень. З п'ятого класу два уроки мови і один літератури. Російської мови і літератури було в два рази більше. На всю школу тільки один український клас, де навчання йшло українською. Хоча викладання деяких предметів велось російською.

Мені не подобалося страждання людей, які описувалися в українській літературі. Що не персонаж – викликає жалість, постійні кріпаки, поневіряння. Можливо нам так просто все подавали, щоб відвернути від свого, проявити комплекс «меншвартості». Тому я стала прогулювати уроки української літератури.

Що стосується історії, то тут теж все було вибірково. В моєму випадку, взагалі дивно. Олександр Євгенійович робив це за підручником. Він ходив на дискотеки, куди приходила я з подругами, адже був ще досить молодий. Одного разу він запитав мене: «Мала, чи не знаєш, де тут можна купити «сема» (самогон)? Після дискотеки він проводжав мене до дому. Хоча, ми йшли з подругою.

Першого вересня він приходив в клас і дивиться на мене. Я кажу: «Добре, нікому про цей випадок не скажу, але історія уже в мене зарахувана».

Якщо серйозно, то він все читав з книги і розказував нам. На відміну від попередньої вчительки, в нього не було своєї думки. Тему воїнів УПА ми уникали. Їх не подавали фашистами, але не пояснювали, що це борці за волю України. Коли ми неофіційно теревенили про УПА, то чомусь нам казали про «Волинську різню».

Нам постійно говорили, що росіяни брати і тому подібне. Севастополь, місто «руської слави». Якщо коротко, то після закінчення школи, я геть не була націоналісткою і величезної любові до Батьківщини, не було. Її мені просто не передали, якби це мало бути.

Після Майдану ти відвідувала Крим?

Коли розпочався, так званий, референдум на півострові, я поїхала туди. Зайшла до своєї подруги дитинства. Там знаходився її брат, якого я теж знала змалку, чоловік і вся її родина. В один момент, я розказала всім, що була на Майдані. Вони подивилися на мене вороже і запитали, що я там робила? Відповіла, що допомагала, як медик, усім постраждалим, без політичних міркувань. Тоді чоловік подруги запитав. «Ти в Криму житимеш чи в Києві

поїдеш»? Сказала, що повернуся в столицю. Він подивився на мене і сказав: «Ти на Майдані була? Так? Тоді в цьому домі тобі більше не раді».

Подруга сказала, щоб я не звертала увагу, а сідала за стіл. Вони святкували приєднання Криму до Росії. Навіть не дочекавшись результатів референдуму. Я відповіла їй, що в мене не має приводу для свята. Тоді вона знову сказала: «Все з тобою ясно».

Мені було дуже боляче. В мене з нею пов'язано стільки приємних спогадів. Я зараз дуже за нею сумую. Але між нами надто велика прірва. Я хочу побачити її, обняти. Проте, з другого боку – не можу пробачити її зраду. Для мене це взагалі болюча тема.

21 березня 2014 року я поїхала з Криму і більше туди не поверталася. Я б не змогла там жити. Адже Крим – це Україна. І побачене на Майдані дало мені розуміння цього. Я не співаю Гімн України, тому що плачу, коли це роблять. Я не ношу вишиванку показово, як це роблять багато з тих, в кого Україна лише на одязі. Кажуть, що людина не змінюється? Не знаю, проте погляди і цінності – міняються. Я це відчула на собі. До війни я не уявляла, що так сильно люблю Україну.

Ці почуття змусили тебе обрати батальйон «Донбас»?

Я вирішила захищати Україну, адже, повернутися додому не було змоги. Я вірила в те, що таким чином поверну свій дім. Мене спочатку не дуже хотіли брати в батальйон, але я була наполеглива. На початку мене навіть призначили санінструктором штурмової роти, але потім звільнили. Мене замінив медик, який вважав, що йод, ватка і зеленка – найголовніше на війні. Він вважав себе правильним санінструктором тому, що мав медичну освіту – патологоанатом. Я пішла в резервну роту, де навчала бійців, як виживати під час поранення. Хоча, намагалася не пасти задніх і приймала участь в можливих, на той момент, бойових виходах.

Я бачила, як поряд зі мною лягали російські кулі. Вони пролітали близько біля мого плеча, голови. Коли все було критично, я клялася, що напишу потім рапорт і піду з війни. Проте, минав бій, я залишалася жива і знову йшла із своїми побратимами.

Скажу більше, з часом я почала отримувати задоволення від того, що перев'язую бійців. Можливо скажу зараз цинічну річ, але мені хотілося ще. Кожен випадок – це був такий виклик, який ти приймав і перемагав, а це надихає. Мене це лякало. Адже людина погано, і я дуже не люблю робити боляче. Але – це був такий смачний коктейль з бажання допомогти, кайфу від того, що все виходить так, як треба, і самотвердження.

Були моменти, коли до мене приходили за допомогою. Наприклад, дай таблетки. Я казала, що з такими питаннями – до інших. Я не терпев, тому до мене звертатися тільки, якщо є «кровища».

Потім з'явився комплекс «Бога». Через це всі проходять, хто чогось досягнув. Треба докласти максимум зусиль, щоб не зірватися. Треба пояснити, що то було. Я вирішила, що можу тепер виграти у смерті будь-який бій. Мене ж можна посеред ночі розбудити і я все зроблю так як треба.

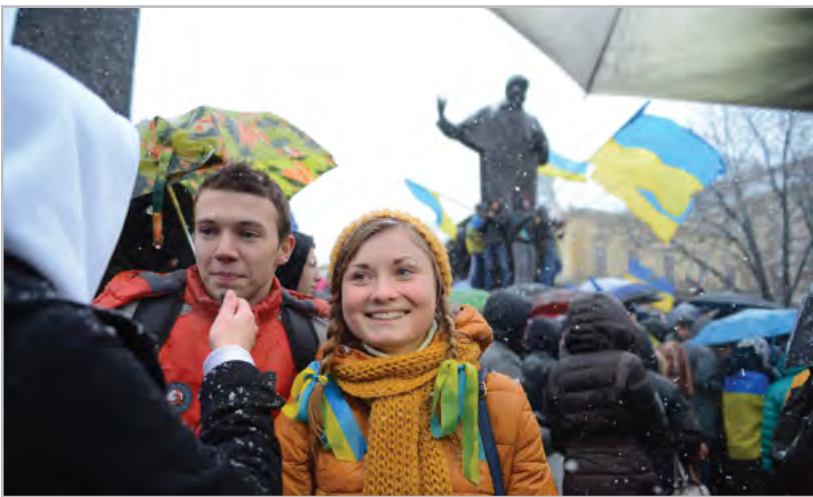
Головний твій бій в житті на да-ний момент відбувся в Іловайську. Як все розпочалося?

10 серпня мені не вдалося потрапити в місто разом з побратимами. Я намагалася прорватися туди, але не змогла. Мені подзвонив «Філін» – зам комбата на той час. Хто і як би до нього не відносився, але він реально мудрий чоловік.

Так ось, «Філін» сказав, щоб я узгодила свій виїзд з групою і пода-

З Днем Незалежності України!

On this 30th Anniversary of Ukrainian Independence, the Ukrainian Catholic Education Foundation (UCEF) and our colleagues at the Ukrainian Catholic University honor all those that have fought for the freedom and dignity for our people. We are proud of all our students and faculty that played an active role in the Orange Revolution of 2004 and the Revolution of Dignity in 2013-2014.

We honor the memory of Bohdan Solchanyk, our beloved lecturer at the Ukrainian Catholic University who sacrificed his life as a member of the Heavenly Hundred.

Today we celebrate the tremendous progress Ukraine has made in fulfilling the vision of Ukraine's greatest bards and moral leaders: Taras Shevchenko, Lesia Ukrainka, Metropolitan Andrei Sheptytsky, Patriarch Josyf Slipyj, Vasyl Stus, Alla Horska, Volodymyr Ivasiuk and countless dreamers, heroes and martyrs.

* * * * *

З нагоди величного свята 30-ої річниці Незалежності України Українська Католицька Освітня Фундація і спільнота Українського Католицького Університету вшановують всіх тих, хто боровся за незалежність України, за волю і гідність українського народу. Схиляємо голову за постать світлої пам'яті Богдана Солчаника – улюбленого історика, поета і викладача УКУ, який віддав своє життя 20-ого лютого 2014-ого року, як мученик Небесної Сотні.

*For more information and to donate,
please go to: www.ucef.org*

**Ukrainian Catholic Education Foundation
2247 W. Chicago Ave.
Chicago, IL
(773) 235-8462**

\$500 donation to a charity of your choice for each home bought or sold with Oksana.

"Oksana was a pleasure to work with on my first house purchase, ensuring a worry-free and amiable process for all the parties involved. Resourceful and detail-oriented, she was quick to respond to any inquiries and provide all the updates necessary. Oksana wasn't shy to negotiate better terms for me as a buyer, which is extremely rare to come across in today's competitive market. Her knowledge and confidence in closing the deal got us through the escrow with no glitch. In a heartbeat, I would recommend her to anyone looking for realtor services

— Kat G.

"I wholeheartedly recommend Oksana. She helped me to close the deal on my first home in San Francisco. San Francisco real estate market is complex and inelastic. Oksana is very proficient, prompt and has all required skills to be successful. She guided me through the process, was accommodative of the situation and provided me all the necessary guidelines to get the deal right."

— Alexei B.

Oksana Melnyk

Realtor®

925.378.9777

oksana.melnyk@compass.com

DRE 01955526

All material presented herein is intended for informational purposes only. Information is compiled from sources deemed reliable but is subject to errors, omissions, changes in price, condition, sale, or withdrawal without notice. All measurements and square footages are approximate. Exact dimensions can be obtained by retaining the services of an architect or engineer. This is not intended to solicit property already listed. Nothing herein shall be construed as legal, accounting or other professional advice outside the realm of real estate brokerage. Compass is a licensed real estate broker. Equal Housing Opportunity.

COMPASS

With every account, we open a relationship.

There comes a time when you need your bank to be more than transactional. During this pandemic, you may have found yourself in a place of serious financial need and felt let down. That's the thing—you may not think it matters who you bank with, until it matters who you bank with.

Wouldn't it be great to have a bank that comes through when you need it most? Switch to Fremont Bank and get the financial support you deserve.

Visit us at the Newark branch
or give us a call at
(510) 943-1021

Visit us at the San Francisco branch
or give us a call at
(415) 489-4451

— The Fremont Bank Way. —

 Equal Housing Lender | Member FDIC | NMLS #478471 | DEP-1529-1120

UKRAINIAN IT BLOG

НЕЗАЛЕЖНІ ТА УСПІШНІ: УКРАЇНСЬКІ ІТ-КОМПАНІЇ, ЩО «ЗАХОПИЛИ» СВІТ

Марія Дорош

24-го серпня ми будемо святкувати вже 30-ту річницю незалежності України. Ці 30 років були насичені багатьма подіями, які допомагали нам стверджуватися у своїй незалежності та національній ідентичності: ми і раділи, і сумували, ми і пишалися, і гнівалися. Та незважаючи ні на що, країна продовжувала свій самостійний шлях.

До такої пам'ятної дати ми вирішили нагадати знову про те, які українці талановиті, розумні та прогресивні. Тож розповімо про 3 ІТ-компанії, що створені в незалежній Україні, та вже встигли «захопити» світ.

GitLab

Історія GitLab розпочалася з українців Дмитра Запорожця та Валерія Сизова, які ще в 2011 році створили першу версію програми для власних потреб. Повноцінний запуск відбувся вже у 2014 році, і тоді GitLab ще був рішенням для спільної розробки та керування первинним кодом, а згодом перетворився в інтегроване рішення, що охоплює весь життєвий цикл розробки програмного забезпечення.

Визнання перспективності проекту вперше прийшло у 2015 році, коли команда GitLab одержала \$1,5 млн інвестицій від іменитих фондів – 500 Startups, Crunchfund, Sound Ventures Ештона Кутчера, Liquid 2 Ventures і Khosla Ventures. У вересні того ж року компанія залучила ще \$4 млн в рамках венчурного фінансування серії А від Khosla Ventures. Вже тоді стало розуміти, що на компанію очікує успіх, адже, окрім немалого інвестування, на той момент у компанії вже було декілька всесвітньо відомих клієнтів: Alibaba Group, IBM та SpaceX.

На досягнутому компанія не зупинилася, наступного ж року вони залучили ще \$20 млн в рамках фінансування серії В від August Capital та інших інвесторів, а пізніше, в 2017 році, ще майже \$20 млн з венчурним підрозділом Google в ролі лід-інвестора.

Станом на 2017 рік інвестиції склали \$45 млн, при тому, що засновники не втрачали контролю над проектом. Дмитро Запорожець тоді прокоментував це наступним чином: *«Якщо у тебе все нормально з ідеєю продукту, з реалізацією і цифрами, інвестори в Долині – досить активні, підійдуть першими, як би дивно це не звучало. Це все наслідки демо-дня Y Combinator – у них величезний, дуже ефективний нетворк».*

19 вересня 2018 року GitLab поставив новий для себе рекорд, залучивши \$100 млн в рамках раунду серії D під керівництвом ICONIQ Capital та вже 30 жовтня отримав статус першого частково українського «єдинорога» вартістю понад \$1 млрд. Наступного вересня GitLab знову вдалося залучити ша-

лені інвестиції, в саме \$268 млн, та отримати оцінку у \$2,7 млрд.

Сьогодні GitLab має тисячі клієнтів по всьому світу, річна виручка компанії становить близько \$100 млн, а офіси компанії та її співробітники знаходяться в 67 країнах світу.

У березні цього року GitLab розпочала експансію на ринок Китаю та не планує зупинятися, співзасновники мають великі амбіції, а саме запропонувати розробникам всього світу єдине середовище для створення і продакт-менеджменту ІТ-проектів.

Depositphotos

Depositphotos була заснована підприємцем Дмитром Сергеевим в листопаді 2009 року в Києві і в тому ж році колекція зображень сервісу досягла значної кількості – 1 млн файлів. Depositphotos – royalty free агентство стокових фотографій зі штаб-квартирою в Нью-Йорку. Всього за 2 роки з дати заснування, Depositphotos отримала перші \$3 млн венчурних інвестицій від TMT investments і ще \$4 млн від ЄБРР у 2015.

У 2012 Depositphotos стрімко зростала аж до позначки в 10 мільйонів файлів у своїй бібліотеці, на той час вона вважалася фотобанком, що зростає чи не найшвидше від усіх. 2016 рік Depositphotos закрила з \$20 млн прибутку, на той момент сервери компанії зберігали вже більше 50 млн файлів, а сам бізнес працював майже у 200 країнах світу.

Паралельно Дмитро Сергеев розвивав і супутні проекти: це і он-лайн-фоторедактор Crello, який став найуспішнішим запуском українського продукту на майданчику Product Hunt, і онлайн-видання про візуальну культуру Bird in Flight, яке відвідує 1,2 млн осіб на місяць, і Lightfield Productions – найбільшу фотостудію у Східній Європі та багато інших проектів, часто пов'язаних з фотографією. Іронічним є той факт, що, незважаючи на те, що останні проекти Дмитра зосереджені на галузі фотомистецтва – він сам не має інтересу до зйомок та нічого гіршого не розуміє у фотографії.

Сьогодні бібліотека Depositphotos налічує понад 200 мільйонів світлин, відео та векторних зображень, відкрила офіси в 5 країнах і використовується у всьому світі. Враховуючи натхнення Дмитра на створення та просування нових бізнес-проектів, ми ще не раз почуємо ім'я успішного українця.

Allset

Історія компанії Allset розпочалася у вересні 2015 року, саме тоді українці Стас Матвієнко та Анна Поліщук заснували свою компанію. Allset – програмне забезпечення для закладів громадського харчування, завдяки якому можна здійснити бронювання, ранне замовлення, залишити чайові або здійснити передплату.

На сьогодні, компанія вже має

офіси в Києві та Сан-Франциско, а її ключовими клієнтами є ресторани у великих містах США. Зараз програмний комплекс охопив безліч закладів у 39 містах США (Сан-Франциско, Нью-Йорк, Чикаго, Лос-Анджелес, Лас-Вегас, Маямі тощо). Серед відомих партнерів можна виділити такі заклади як SUBWAY, illy, Papa John's, BJ's Restaurant & Brewhouse, Buffalo Wild Wings, тощо.

Прямуючи до успіху, компанія розпочала експансію ринку США у перший же рік свого існування, після першого ж раунду інвестицій. Всього компанія залучила близько \$16,6 млн від інвесторів. Новостворений додаток давав можливість замовити ланч у ділових районах міста, та обходив основну проблему – очікування замовлення в годину пік. Першими партнерами Allset стали 12 ресторанів в Сан-Франциско

та Пало-Альто. Через рік Allset налагодив партнерські відносини вже зі 160 ресторанами, а до списку міст додався Нью-Йорк.

І сьогодні компанія продовжує розвиватися і залучати все більше закладів у США, створюючи корпоративні версії свого програмного забезпечення, що дозволяє користувачам впроваджувати програми лояльності для своїх працівників.

Таким чином, чергова українська компанія посіла високу позицію на ринку США та обов'язково продовжить свою експансію світом.

І GitLab, і Depositphotos, і Allset – це ті компанії, які змушують нас відчувати гордість за Україну, це проекти, які надихають нас діяти, розвиватися та прославляти нашу чудову країну, як країну талановитих, розумних, вільних та незалежних людей.

INSURANCE

Igor and Iryna Slobodyany

Phone:
(415) 480-0990

СТРАХУВАННЯ

HOME | AUTO
RENTAL | RENTERS
BUSINESS | LIFE

5301 Madison Ave. Suite 204,
Sacramento, CA 95841

ДОМАШНІ РЕЦЕПТИ

ІНГРЕДІЄНТИ

пелюстки чайних троянд - 1 кг,
цукровий пісок - 1-1,2 кг,
вода для сиропу - 1,25 склянки,
лимонна кислота - 1,5 ч. ложки,
вода для пелюсток - 1,5-2 л.

1. Пелюстки троянд переберіть, розкладіть на рушник і залиште на ніч.
2. На наступний ранок промийте пелюстки в холодній воді. Перекладіть пелюстки в сито і дайте воді стекти. Частинами перекладіть пелюстки в миску, кожен шар посипаючи лимонною кислотою.
3. Закип'ятіть 1,5-2 л води і вилийте її на пелюстки. Накрийте миску кришкою і залиште на 7-8

ТРОЯНДОВЕ ВАРЕННЯ

- годин.
4. Візьміть пелюстки частинами в руки і стисніть в коlobки, відіжміть воду.
 5. У каструлі розведіть цукор з 1,25 склянки води.
 6. Чистими ножицями поріжте коlobки з пелюстками на невеликі шматочки. Коли сироп закипить, висипте порізані пелюстки в каструлю і розмішайте. Закип'ятіть, потім знизьте вогонь до середнього і варіть варення 20-30 хвилин. Варення готове, коли воно потемніє і сироп загусне.

Переїжджаєте?

Залишайтеся з Українською Кредитівкою!

Незалежно від того, куди вас приведе життєвий шлях, ми будемо раді, якщо ви оберете нас своєю основною фінансовою установою! Ось як ми можемо допомогти:

■ **Хочете купити автомобіль? Будинок? Комерційний транспортний засіб?**

Подайте заявку в Інтернеті на ukrainianfcu.org. Нема потреби відвідувати філію. Зараз ми можемо фінансувати нерухомість майже у всіх 50 штатах США.

■ **Доступ до ваших рахунків відкритий 24 години 7 днів на тиждень.**

Наші онлайн та мобільні банківські програми роблять основні операції легкими та зручними.

■ **Дзвоніть до нас за безплатним номером (877) 968-7828.**

Наш Національний кол-центр зв'яже вас з відділеннями UFCU від узбережжя до узбережжя, протягом дня 6 днів на тиждень.

■ **Бажаєте залишити нам текстове повідомлення?**

Наберіть номер (585) 310-0616 та відправте повідомлення, і ми зв'яжемо вас із працівником UFCU.

■ **Отримайте доступ до своїх грошей у відділенні або банкоматі поблизу вас.**

UFCU є частиною загальнодержавної мережі банкоматів і спільних відділень CO-OP, яка надає учасникам безоплатний доступ до своїх рахунків у понад 30 000 банкоматів та близько 5000 спільних відділень. Надішліть SMS на номер 91989 або зателефонуйте за номером (888) 748-3266 і введіть свій поштовий індекс, і ви знайдете найближчі банкомат та / або спільну філію.

■ **Оновіть свою адресу швидко та легко через Інтернет-банкінг.**

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

UKRAINIANFCU.ORG | 877-968-7828

ROCHESTER, NY | AMHERST, NY | BUFFALO, NY | CITRUS HEIGHTS, CA | FEDERAL WAY, WA | MATTHEWS, NC | PARMA, OH
PORTLAND, OR | RANCHO CORDOVA, CA | SYRACUSE, NY | VANCOUVER, WA | WEBSTER, NY | WESTWOOD, MA

[Віталій Портников: НОТАТКИ за липень] початок на стор.1

тиску і, навіть, для нової війни на території України.

Так ось, із залупом «Північного потоку-2» Росія отримує технологічну можливість для того, щоб весь її газ, який транспортується до Європи, переміщався б по обхідних маршрутах. Так, існує цілком реальна можливість, що європейські інституції не дозволять «Газпрому» використовувати «Північний потік-1» і «Північний потік-2» на всі сто відсотків. І у цьому випадку обійтися без української ГТС не вдасться. Але ми з вами прекрасно розуміємо, що це – лише політичні рішення. А що станеться в разі, якщо на території Росії, наприклад, вийде з ладу газопровід, по якому подається газ до української ГТС? Або буде здійснена диверсія на самій українській ГТС? І це станеться, наприклад, холодною зимою, коли Європа потребуватиме російського газу?

Можна уявити собі, що в цьому випадку Росія звернеться до країн Європейського Союзу з пропозицією тимчасово дозволити повне завантаження газопроводів. А там ще один ремонт і ще ... І ці припущення – зовсім не якісь мої фантазії. Адже саме таку тактику «Газпром» свого часу застосовував у своїх відносинах з Туркменістаном. Коли в Ашхабаді визнали, що цінова політика Росії є незбалансованою, Росія просто стала ремонтувати газопровід, по якому туркменський газ поставлявся до Росії і України. І незабаром Туркменістану довелося поступитися.

Саме тому Україні було так важливо не допустити закінчення будівництва «Північного потоку-2». І в цій позиції її підтримували Сполучені Штати – перші санкції проти фірм, які будують газопровід, були запроваджені ще в період президента Дональда Трампа. Адміністрація Джозефа Байдена отримала юридичну можливість запровадити санкції

проти самої компанії-оператора проекту «Північний потік-2». Однак Білий дім відмовився це робити під тим приводом, що будівництво газопроводу практично закінчено і тепер головною метою є вирішити, як перешкодити Росії використовувати газопровід як енергетичну зброю проти України.

У липні відбулися два знакові візити, які і визначили долю газогону «Північний потік-2». Президент України Володимир Зеленський відвідав Берлін і провів переговори з федеральною канцлеркою Ангелою Меркель. Консультації продемонстрували, що сторони дотримуються різних позицій щодо майбутнього газопроводу «Північний потік-2». Якщо президент України говорив у першу чергу про безпеку, то канцлерка заявила про підтримку транзитного статусу України, але разом з тим за завершення будівництва «Північного потоку-2». І це зрозуміло. Обіцянка зменшити кількість споживаного вугілля було одним з важливих пунктів програми «великої коаліції» християнських демократів і соціал-демократів. І зараз, напередодні парламентських виборів в Німеччині, коаліційним партнерам необхідно продемонструвати, що вони виконують свої обіцянки. Запуск «Північного потоку-2», тобто збільшення кількості газу, який споживає Німеччина, цілком вписується у структуру таких доказів. Тим більше це важливо для Ангели Меркель, яка після цих виборів залишає політику.

У мене склалося враження, що Меркель і не збиралася прислухатися до доводів Зеленського. Що вона запросила українського президента до Берліна виключно для того, щоб мати можливість згадати про розмову з ним під час свого візиту до Вашингтона. Показати, що українські побоювання були вислухані і враховані.

Доля «Північного потоку-2» вирішилася вже без Зеленського, під час переговорів президента США

Джозефа Байдена і федеральної канцлерки Ангели Меркель. Вже незабаром після повернення федеральної канцлерки до Берліну була опублікована спільна декларація, в якій сторони висловлювали свою підтримку територіальній цілісності України і готовність допомагати їй у захисті від російської агресії і набуття енергетичної незалежності. Але на практиці це поки що означає виключно дозвіл на добудову «Північного потоку-2» без застосування додаткових санкцій. Тому що неясно, як саме Німеччина зможе домогтися нових економічних санкцій проти Росії і обмеження закупівлі російських енергоносіїв в разі, якщо Москва почне шантажувати Україну. Німеччина зобов'язалася сприяти укладенню нової транзитної угоди між Росією і Україною. Однак, прес-секретар російського президента Дмитро Песков вже заявив, що підписання таких угод – це прерогатива самих енергетичних компаній, а не президентів. Чому ж цього не розуміють прихильники домовленостей між Вашингтоном і Берліном?

А все тому, що американські та німецькі прихильники угоди між США і Німеччиною живуть в логічному і простому світі – але тільки не в тому світі, в якому живе Путін. Вони резонно зауважують, що на обхідні газопроводи викинуті мільярди доларів, які тепер невідомо що коли окупляться – особливо в разі, якщо «Газпрому» не вдасться домогтися стовідсоткового завантаження трубопроводів. Але хіба, коли будівництво тільки починалося, хтось розраховував на прибуток? Або все ж хотів, у першу чергу, отримати важіль тиску на Київ – за будь-які гроші?

Прихильники угоди впевнені, що Сполучені Штати і Німеччина зможуть надати Україні підтримку, якщо Росія посилює агресивні дії проти нашої країни. Але, з іншого боку – а чи потрібно посилювати агресивні дії, якщо у вас в руках такий важіль,

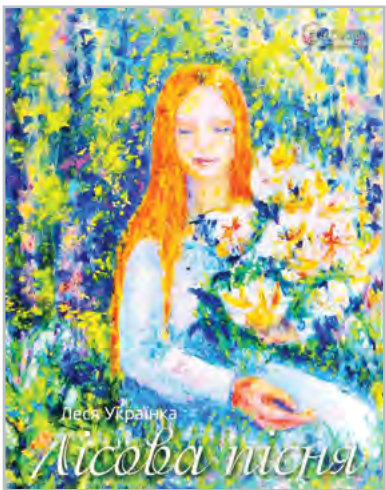
як можливість здешевлення ціни на газ? Адже ціна ця збільшиться не тільки в разі повної втрати Україною її транзитного статусу, а й якщо значно зменшаться обсяги газу, який Росія проганяє через українські труби. А ціна на газ в Україні – відомий «царетворець». Саме обіцянки – до речі, реалізовані – отримувати дешевий газ завдяки поліпшенню відносин із Москвою дозволили у 1994 році перемогти на президентських виборах архітектору олігархічної держави Леоніду Кучмі. І саме збільшення ціни на газ – ну і на все інше – після початку змін у 2014 році зумовили роздратування населення, поразки реформаторів п'ять років по тому і успіх Володимира Зеленського. І саме збільшення газових цін може привести до краху вже Зеленського і вознести на вершини влади... ну, скажімо, того, хто буде обіцяти знизити ціну і домовитися з «Газпромом», хто буде доводити, що енергетику можна і потрібно відокремити від політики.

Тому потрібно визнати, що українські побоювання у зв'язку з можливим завершенням будівництва «Північного потоку-2» є цілком виправданими. Є чітке розуміння того, заради чого будувався цей газопровід – аж ніяк не заради прибутку. І є чітке розуміння, як поведе себе Росія після його запуску. Так, власне, в Кремлі цього ніхто і не приховує. Варто згадати недавні слова президента Росії Володимира Путіна, який заявив під час виступу на Петербурзькому економічному форумі про те, що продовження транзиту через Україну можливо в разі зміни Києвом своїх підходів до політики – зокрема, потрібно перестати «озброювати армію». І ці слова прозвучали ще задовго до того, як Україна втратила свій транзитний статус.

Можна уявити собі, що будуть говорити в Кремлі, якщо втрата цього транзитного статусу дійсно станеться.

КНИГИ

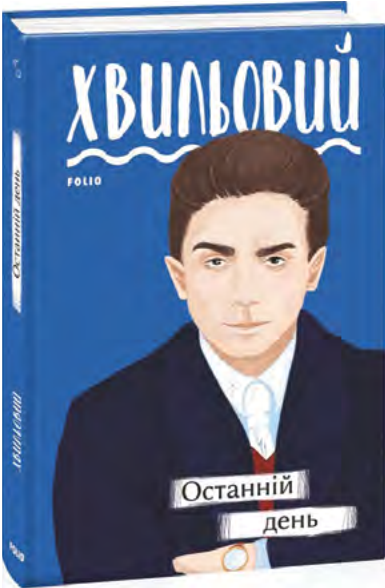
«ЛІСОВА ПІСНЯ»
Леся Українка

«Лісова пісня» — віршована драма-феєрія Лесі Українки в трьох діях. П'єса написана в 1911 році у місті Кутаїсі, вперше була поставлена 22 листопада 1918 року в Київському драматичному театрі. Твір є одним з перших прообразів фентезі в українській літературі.

«ОСТАННІЙ ДЕНЬ»
Микола Хвильовий

До видання увійшли твори М. Хвильового останніх років його життя. Панівним у тогочасній літературі був метод соцреалізму. Проте твори Хвильового мають ледь помітні про-

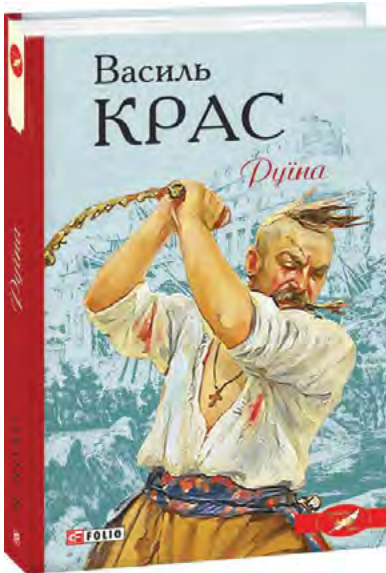
яви сатири та дошкульної іронії, подекуди й елементи психологічних конфліктів.

Герой оповідання «Щасливий секретар» — справжній служитель партії, він не має ні батьківського, ні рідного почуття, однак щасливий.

У творі «Останній день» письменник вирішив показати, що навіть із персонажа-робота, бездушного автомата, можна до певної міри зробити «живу» людину. До голосу майстра слова, який збирався вивести українську літературу на європейський шлях, тоді вже ніхто не дослухався...

У серії «Рідне» також вийшли друком збірки М. Хвильового «Сині етюди», «Я (Романтика)», «Вальдшнепи», «Досвітні симфонії».

«РУІНА»
Василь Крас

«Руїна» розповідає про події 1658 року. Громадянська війна в Україні, початок Руїни. Головні герої роману, побратими українець Максим Перепечай та поляк Янек Сулковський, проходять нелегкий, сповнений пригод шлях, який приводить одного до Блисучої Порти, а згодом — і до чорноморських піратів, а другого у стан болгарських гайдуків, перш, ніж вони знову зустрінуться у горах Старої Планини. Запорожець Тарас Завірюха зі побратимами-козаками очолює курінь особистої охорони гетьмана Івана Виговського. Їм протистоять агенти Таємного приказу і зрадники-лихо-

дії, які допомагають Пушкарю і намагаються зірвати домовленості між Гетьманом і Річчю Посполитою.

«В НЕДІЛЮ РАНО ЗІЛЛЯ
КОПАЛА...»
Ольга Кобилянська

Свою лірико-романтичну повість, в якій по вінця драматизму, О. Кобилянська написала за мотивами народної пісні «Ой не ходи, Грицю, та й на вечорниці...». Сама письменниця називала свій твір оповіданням. У повісті порушуються такі споконвічні й непроминущі проблеми, як боротьба добра зі злом, любові — з ненавистю, кохання — зі зрадою.

["Кішка" Михайло Ухман]
початок на стор. 7

ла йому план маршруту. Поки розбиралися з цим, в групі дехто відмовився їхати. Я аж скандалила з ним. Прийшла до «Філіна» і кажу, що потрібно їхати такою дорогою, проте не вистачає людей. Він сказав, що не вийде поїхати в Іловайськ і назвав деякі причини. Тим більше, хлопці уже поверталися на базу.

Все по-серйозному в мене розпочалося 19 серпня 2014 року. Привезли величезну кількість поранених. Серед них був доброволець з США — Марко Паславський «Франко». Я перев'язала бійця і його поклали в машину. В той момент почали кричати, що людині погано. Я підійшла до нього і почала проводити серцево-легеневу реанімацію, бо за всіма показниками він її потребував. Він відкрив очі, почав дихати. Я сказала, щоб його вантажили знову в машину. В той момент йому вкотре стало погано, довелося знову відкачувати. Хоча прийшло розуміння, що йому приходить кінець.

Я ще кричала: «Послухай, якщо ти зараз помреш, я з тобою не буду розмовляти!» Мене відтягнули, сказали, щоб я заспокоїлася, адже він уже мертвий. Мені стало погано, що я уже дихала в мертву людину.

Я довго відчувала вину за його смерть, хоча мені говорили, що з такими травмами не живуть.

Після цих втрат ти розуміла, що простиш прогулянок більше не буде?

Так. Наступного дня ми почали створювати пункт перев'язки за наказом того ж «Філіна». Я ходила по покинутих будинках, збирала простили, наволочки. Там, де все брала, писала пояснювальні записки, щоб люди, які тут жили, знали, куди діваються їхні речі. Все виглядало приблизно так. "Взяла простирadlo на шпиталь, олівці та альбом для дітей, штани перевдягнутись. Цьомки, ваша Кошка". Не хотілося бути мародером чи злодієм.

Що їли взагалі у ці дні, хотілося чогось особливого?

Ми доїдали всі запаси, які були у нас. Я несамовито хотіла шматочок чорного хліба, тоненький шар масла і кусочок сирокопченої ковбаски. Це була моя мрія.

Вже пройшло чимало часу з тих жахливих моментів, проте, я до

сьогодні не можу перенести запах їжі, розігрітої на сухому спирту. Вона пахне мені смертю, гнилим людським тілом. Я довго не могла їсти волокнисте м'ясо, птицю. Все воно нагадувало мені людськi м'язи. Мені важко було дивитися на шашлик, тому що в ньому я бачила обгоріле тіло. Війна жорстоко пройшлася по моему організму і сприйняттю.

Будучи в російському кільці, наші бійці намагалися знайти шлях з цього становища. Всі хотіли вижити. Як себе поводити поранені воїни, які поклалися тільки на долю, адже самотужки вони уже нічого не могли вирішити?

Ти хочеш почути якусь романтичну історію? Типу він такий лежить і ледве ворухить губами: «Я хочу, щоб ти... Ааа!! Щоб ти...»... «Мовчи, мовчи, не говори, зберігай сили» — говорю я йому. Так? Тоді я тебе розчарую, такого не було. Я говорила хлопцям теплі слова, запрошувала їх на побачення, або в кіно. Казала: «Ти тільки живи і ми обов'язково підемо з тобою на фісташкове морозиво». Думаю, що це звучало, як обіцянка життя та мирної дії. Це дійсно заспокоює.

Очевидці розказують, коли наші колони їхали до Красносельського, російські терористи спочатку цілилися в машини, на яких був намальований червоний хрест. Тобто ті, хто перевозив поранених. Ти пригадуєш ті моменти?

Все відбувалося, як в повільній зйомці. Я майже не реагувала на те, що відбувалося кругом мене. Палала наша техніка, проте, ми просто їхали до конкретної цілі. В селі розклалися на землі, заховалися в кукурудзі. Менше всього хотілося кудись вилазити, повзти. Адже повсюди, розривалися снаряди, свистіли кулі.

Проте, неподалік кричали поранені наші бійці. Доводилося повзти до них, щоб надати допомогу тому, хто не міг сам цього зробити. Пригадую, як ми з «Галом» надавали допомогу «Есту». Він був дуже здоровий і Гал допомагав повертати його. Кругом мене піднімалися фонтани пілюки. Я розуміла, що крок ліворуч чи праворуч і мені кінець.

Потім ми заховалися в курятнику від обстрілів і там були живі кури. Я страшено боялася цих птиць, бо

мене ж лякали смаженим півнем, який кляне самі знаєте куди. Мені приходилося довго їх ганяти, щоб вони не підходили до мене. Їм же було цікаво, що це за люди прийшли. А потім, я зрозуміла, що вони теж контужені та шоковані, тож лиха від них не буде. І підпустила їх до себе. Вони тицали дзьобом в берці та з часом, втрачали цікавість до мене, як до особистості.

Взагалі, в Іловайську, Красносельському вимотувало саме очікування смерті. Це неможливо передати на словах. Там життя текло по іншому. Тобі доводилося бігти через будинки, які горіли, повзти, стрибати. Тобі не віриться, коли кажуть, що когось не стало з наших. Як?? Адже він тільки що був живий??

Поряд з вами перебували російські полонені. Не хотілося в той момент їх пристрелити?

Я дивилася на них і розуміла, що біля мене перелякані молоді російські хлопці. Це б їм не бути переляканими — потрапити у полон до самих бандерівців, які можуть прямо в трусиках розіп'яти. Вони говорили, що прийшли сюди не спеціально. «Як не спеціально, коли ви прибули сюди вбивати мене?» — казала я їм.

В той момент почали сильно крити нас з артилерії і один з росіян спробував втікати. Я його схопила і потрусила. «Сиди, ти куди, дебіл? — кажу до нього. — Тебе зараз уб'ють свої, а потім скажуть, що це «укропи» зробили. Він кивнув головою, мовляв зрозумів.

Там надто багато подій було, щоб все вмістити в одну розповідь. Я починаю зараз пригадувати і розумію, що в цих боях минуло кілька моїх життів.

Коли ти зрозуміла, що пекло під назвою Іловайськ закінчилося для тебе?

Певну категорію людей відпустили з полону. Медиків і поранених в тому числі. Я прийшла з ними в Курахово. Проте не хотіла віддавати своїх бійців місцевим лікарям. Боялася, щоб вони не зробили хлопцям погано. Я хотіла піти до лікарні, щоб контролювати що з ними робитимуть. Побратими довго вмовляли мене, що все буде гаразд. Емоції просто були неймовірні.

Я ніколи не плакала в Іловайську. Перший раз я заплакала в Червоносільському, коли принесли тіла, а

точніше те, що залишилося від наших бійців: «Бані», «Птура», «Восьмого». Ми з Сергієм Міщенком, нашим парамедиком — підійшли до них і я почала плакати. Сергій сказав: «А ну, тихо. Хлопці не повинні бачити, що ти плачеш». Після цього три тижні без жодної сльози.

Хоча, ні. Був один епізод. Коли ми вже були в Дніпрі, попали туди одразу після Курахово. Мені сказали, що загинули мої друзі «Шок» і «Варг». Хоча тоді стверджувати, що це саме так — до кінця ніхто не міг. Плюс до всього, бійці віддали пакунок згущеного молока курсантам, чи комусь там. Я його так любила і це стало для мене краєм. Я ревіла від образи, від болю за втраченими побратимами, чомусь ще...

Коли була вже у Києві, я зустрілася з побратимами, щоб напиться і після цього, нарешті, поплакати. Тоді я випила чимало алкоголю, але не п'яніла. Хлопці подарували мені жовто-блакитні хризантеми, я прийшла додому, поклала їх у вазу і провела рукою по цих квітах. Було таке враження, що я гладжу когось по голові. Це були жовті квіти і в той момент мені пригадалися голубі очі вбитого «Бані». Це було нестерпно. Я почала плакати. І в той момент до мене прийшло розуміння, що більше я цих хлопців не побачу.

До речі, з тих пір до сьогодні — ненавиджу соняхи та не можу торкатись хризантем.

CLASSIFIED ADS

INTERNSHIP
OPPORTUNITY AT
«HROMADA»

part time flexible hours
• various openings •
experience for students who study communication and journalism / design / web etc. • good for high school students who plan to apply for colleges

To apply please email:
info@hromada.us

ДЛЯ ДІТЕЙ

Двадцять п'ять років служив козак Мамарига у пана. І всього три мідні гроші заробив.

Набридло козакові з дитячих років наймитувати. Не козацьке діло, нехай біда змусила... Вирішив він піти світ за очі, людей побачити, щастя пошукати.

Довго йшов. Бачить: убога хатина стоїть. Біля хати старенька плаче.

– Чого плачеш, бабусю?

– питає козак.

– Як же мені не плакати. Моя хата скоро розвалиться, а полагодити її сил немає.

– Не журися, я полагоджу твою хатку!

Зробив Мамарига все як слід. Подякувала йому старенька:

– Спасибі тобі, козаче! Візьми торбинку з чарівного волосся сплетену. Накажи - вона для тебе будь-яку роботу зробить. Подякував козак і далі пішов своєю дорогою.

Йшов, йшов, та дорогою зустрів старого діда:

– Куди дідусю йдеш?

– Ходжу із села в село.

Граю на кобзі, про козаків-молодців пісні співаю. Люди слухають. Хто куліша винесе, хто шматок хліба подасть...

– Візьми дідусю, три гроші. Більше сам не маю. Може, вони тобі знадобляться.

– Дякую тобі, козаче! А ти за це прийми від мене чобітки. Вони не прості – в мить тебе куди треба перенесуть. А трапиться біда – врятують.

Далі йде Мамарига.

Назустріч народ біжить.

– Від кого тікаєте? – питає Мамарига.

– Біда нас жене, – відповідають люди, – оселився он на тій горі шестиголовий змії. Людей вбиває, добро їхнє забирає. А кого не вб'є - в полон візьме, навіки в горі ув'язнить.

– Вас багато, а змії один, невже не здолаєте його?

– Його відразу не розпізнати... То удасть із себе воїна, то знов на змія перетвориться. Сильнішого за нього немає нікого в світі!

Чує Мамарига: вітер гуде, земля дрижить, листя з дерев осипається. Воїн на золотогривому коні скаче.

Зіскочив з коня воїн, ударився об землю, перетворився на змія.

Кричить:

КОЗАК МАМАРИГА

– Ти навіщо в мої володіння прийшов? Згоден мені підкоритися? Будемо битися чи миритися?

– Буду з тобою насмерть битися! – відповідає козак.

Налетів змії на козака. Але Мамарига як розмахнется своєю шаблею козацькою – три голови змію і відрубав! Змії розлютився, ще дужче на козака накинувся.

Переміг-таки козак шестиголового змія. Усі шість голів на землю лягли.

Мамарига підійшов до коня, каже:

– Тепер ти будеш моїм, золотогривий. Я тебе в чесному бою завоював. Підемо, спробуємо людей з гори вивільнити.

– Торбинко-волосянку! Допоможи мені гору розкрити, людей звільнити. Змії їх туди навічно запроторити хотів. Та я змія в чесному бою здолав.

Вийшли з торбинки два брати-богатирі: Вернигора, який що завгодно переверне, і Вернидуб, який може будь-яке дерево із землі вирвати.

Вернигора став скелю розбивати, гору розкривати, Вернидуб йому допомагає.

Зробили богатирі свою справу, знову стали маленькими, знову в торбинку-волосянку повернулися.

Вийшли люди з гори, уклонилися козакові:

– Спасибі, тобі, козаче, що визволив нас з неволі.

Не було ні в кого долі гіршої за нашу. Увік тебе не забудемо. Як звати тебе, воїне відважний?

– Козак Мамарига!

Скочив козак на коня, а

той питає:

– Як нести тебе, поверх трави, чи поверх дерев високих?

– Неси мене в чужі землі поверх дерев високих! – відповідає Мамарига.

Полетіли вони поверх дерев високих. От внизу з'явилося місто з царським палацом. Біля палацу натовп стоїть.

– Спустимося, подивимося, які тут люди живуть, – сказав козак. – Спочатку лети на околицю, там спускайся. Треба дізнатися про що народ гомонить.

Спустилися на краю міста. Бачить козак – стоїть невеличка хатинка, а в ній – дівчина.

– Здрастуй, красуне! Та ти, бачу, моя землячка... Скажи, чим ваше місто славиться, про що люди на площі гомонять.

– Не помилився, з України я, полонянка. Зайди, поїж, про себе розкажи, як сюди потрапив. Волею чи неволею?

– Я – вільний козак Мамарига. Двадцять п'ять років у багатія наймитував, заробив три мідні гроші. Набридло мені. Йду світ за очі, ось тебе, красуню, вгледів...

– Ти питає про що народ гомонить? Так от, слухай. Росте перед царським палацом віковий дуб. Під ним зарито скриню зі скарбом. Хто скарб той дістане, тому велика нагорода від царя буде.

Підвівся козак, каже:

– Якщо дозволиш, я коня у тебе залишу. А сам піду попитати щастя. Тільки от чоботи нові взую: все ж до палацу йду.

Пішов Мамарига до

палацу. Чує – глашатай кричить:

– Хто перший віковий дуб за ніч зрубає і скарб з-під нього дістане, тому велика нагорода буде. Так цар обіцяв.

Другий глашатай голосніше за першого кричить:

– Але якщо хтось не дістане скарб за одну ніч, кат швидко йому голову зрубає. Так цар наказав!

Похитали головою люди, розійшлися по домівках: бояться до дуба підступитися.

А Мамарига дочекався ночі і розкрив свою торбинку.

– Торбинко-волосянку! Зрубай дуба, коріння вікові викорчуй. Дістань з-під землі скарб. А не то велить мені цар голову відрубати.

Вернидуб дерево із землі вирвав, Вернигора коріння викорчував.

Дістали брати-богатирі скриню зі скарбом і в торбинку повернулися.

Вранці подивився цар на скарб – від радості аж почервонів. Руки потирає:

– Спасибі, козаче, – каже. – В нагороду віддам за тебе свою дочку-царівну.

А царівна була негарна, зла та пихата.

– Не хочу виходить заміж за простого козака, – кричить царівна. – Хочу за царевича!

Подивився на неї Мамарига й каже:

– Спасибі тобі, царю, за таку нагороду, коли чого кращого пошкодував.

Тільки мені наречена ця не підходить. Зла, чванлива та сварлива. Я собі виберу іншу, яка мені до серця припаде.

Розсердився цар, ногами затупав, закричав:

– Та як ти смієш від моєї дочки-царівни відмовлятися! Хапайте його і рубайте йому голову.

Згадав тоді козак Мамарига про дідовий подарунок. Глянув на чоботи і прошепотів:

– Ну ж бо, виручайте мене!

І чоботи вмить винесли його з площі.

А тоді полетів козак Мамарига до тієї дівчини-полонянки, сіли вони разом на золотогривого коня, і помчали до свого рідного краю.

От і нашій казці кінець.

ДЛЯ ДОЗВІЛЛЯ

1		2		3		4		5		6
7						8				
				9	10					
11	12		13				14		15	
			16							
17							18			
			19							
20							21			
			22							
23							24			
			25							
26		27					28	29		30
				31		32				
33						34				
35										

ЗА ГОРИЗОНТАЛЛЮ:

1. Лист або рулон паперу, на якому надруковано виведену з ЕОМ інформацію. 7. Високоорганізована тварина-ссавець із ряду приматів. 8. Джазовий характер виконання, який створює у слухача враження наростаючого темпу, тоді як він залишається незмінним. 9. Тридцята літера грузинської абетки. 11. ... Кудлай (українська співачка). 14. У період античності та в середні віки — європейська назва представника корінного населення Північної Африки. 16. Передня частина голови тварини. 17.... Христос. 18. Простір, що видніється вдалині. 19. Порода мисливських або кімнатних собак, що мають короткі криві ноги й

довгий тулуб. 20. Дорога з твердим покриттям, призначена для руху будь-якого безрейкового транспорту. 21. Рогове нашірне утворення з порожнистим стрижнем і легкими пухнастими відростками з обох боків, яке вкриває більшу частину тіла птахів. 22. Пересилання на відстань інформації за допомогою радіохвиль. 23. Металевий бурав для дослідження глибоких шарів ґрунту. 24. Річка на заході Франції, ліва притока Сарта. 25. Воскоподібна речовина сірого кольору, яку виділяють кашалоти. 26. Чарівність, привабливість. 28. Шовкова тканина з мінливим полиском. 31. В Україні та деяких інших країнах — ввічлива форма звертання або називання стосовно до осіб чоловічої статі. 33. Копчене м'ясо (переважно свинячий окіст), попередньо просолене й приправлене прянощами. 34. Державна мова Ізраїлю, що становить значною мірою оновлену стародавню єврейську (гебрайську) мову. 35. Різновид алергійної реакції негайного типу.

ЗА ВЕРТИКАЛЛЮ:

1. Пристрій на стволі вогнепальної зброї для прицілу. 2. Нагромадження, велика купа чого-небудь обваленого або зваленого. 3. Той, хто намагається одержати за свою працю більше, ніж вона варта. 4. Окремий знімок на кіно — та фотоплівці. 5. Право керувати державою, політичне панування. 6. Назва органу армійської розвідки та контррозвідки Німеччини у 1919—1944 роках. 10. Безглуздий набір слів; нісенітниця. 12. Службовець пошти, який розносить кореспонденцію адресатам. 13. Столиця Нідерландів. 14. Біла бавовняна тканина, з якої переважно шили білизну. 15. Багаторічна трав'яниста рослина, з кореневищ і коренів якої виготовляють лікарські настоянки, що використовуються як заспокійливий і тонізуючий засіб для серця та центральної нервової системи. 26. Поважна, впливова особа. 27. Дохід з капіталу, землі або майна, що його власники одержують регулярно, не займаючись підприємницькою діяльністю. 29. Старовинний жіночий головний убір. 30. Розкопування, розривання, розпушування чого-небудь рихлого, сипкого. 31. Заміжня поміщиця в старих Польщі, Литві, дореволюційних Україні та Білорусі. 32. Западина або виступ у стіні.

ВІДПОВІДІ ДО КРОСВОРДЯ

За горизонталлю:

1. Розгуківка. 7. Чар. 8. Драв. 9. Чар. 10. Абракадбра. 11. Агла. 14. Мавр. 16. Морда. 17. Ісус. 18. Дале. 19. Такса. 20. Шосе. 21. Перо. 22. Радіо. 23. Зонд. 24. Ліар. 25. Амбра. 26. Шарм. 28. Муар. 31. Пан. 33. Шинка. 34. Іврит. 35. Анафілаксія.

Ртикаллю:

1. Рамка. 2. Завал. 3. Рвач. 4. Кадр. 5. Влада. 6. Абвер. 10. Абракадбра. 12. Листоноша. 13. Амстердам. 14. Мадрида. 15. Валеріана. 26. Шинка. 27. Рента. 29. Убрус. 30. Риття. 31. Пані. 32. Ніша.

ЛЕГКИЙ РІВЕНЬ

		4		2	8		9	
	7	1			9		5	8
	9	8			1	6		2
8		7	3					
	1						3	
				2	5			7
7		2	1			3	6	
9	5		2			8	1	
	8		9	6		7		

СЕРЕДНІЙ РІВЕНЬ

								2
3	8			6	1	4	5	
				4		3	8	
		8	9			2		4
		7		3		1		
4		5			2	9		
	4	3		9				
	9	6	4	1			2	3
5								

5	6	4	7	2	8	1	9	3
2	7	1	6	3	9	4	5	8
3	9	8	5	4	1	6	7	2
8	2	7	3	5	6	9	4	1
4	1	5	8	9	7	2	3	6
6	3	9	4	1	2	5	8	7
7	4	2	1	8	5	3	6	9
9	5	6	2	7	3	8	1	4
1	8	3	9	6	4	7	2	5

АВТО | ДІМ | ЖИТТЯ | ЗДОРОВ'Я | БІЗНЕС | COVERED CA

СТРАХУВАННЯ

IGOR & IRYNA SLOBODYANY INSURANCE AGENCY

(415) 480-0990 5301 Madison Ave Suite 204, Sacramento CA 95841

[Борис Гудзяк: Духовність є підпорою Свободи і Незалежності] початок на стор. 3

кою в Кембриджі.

Мій дідусь і моя тітка були в українських визвольних формаціях. Дід служив в Українській Галицькій Армії, а тітка загинула в лавах УПА. Для нашої родини свобода українців, гідність нашої культури, легальність нашої Церкви, незалежність держави були важливими пріоритетами. У семінарії я навчався під омофором патріарха Йосипа Сліпого. Потім переїхав до Гарварду, де протягом 9 років навчався на докторантурі та писав дисертацію. Моя докторантура була при Українському науковому інституті Гарвардського університету, тому можна сказати, що я є українцем із крові і плоти, духовно і професійно. Мав доволі рідкісну нагоду досить багато часу провести в ще радянській Україні. Перший раз приїхав з батьками в 1978 році, а потім починаючи з 1988-го приїжджав з певною регулярністю.

Розпад Радянського Союзу і постання Української незалежної держави без великого кровопролиття – це Боже чудо. Господь прийняв всі жертви минулого і винагородив їх даром, який отримали ми. Вважаю, що ми, сучасні українці, не завжди зберігаємо вдячність і свідомість про цей дар, і тому дехто легковажно ставиться до цієї події. Мабуть, саме тому були необхідні ці пізніші революції. Є аналітики, які вважають, що по-справжньому ми стали незалежними сім років тому, з 2014 року, після жертви Небесної Сотні, коли мільйони людей солідарно заявили про свою людську гідність. Тоді дар став усвідомлений, і ціна свободи стала зрозумілішою.

Ми, люди, буваємо проблематичними. Сучасний світ не любить говорити такими категоріями, це неполітикоректно, але ми є грішні. Ми прекрасну екологію можемо знищити, ми закохуємося, одружуємося, потім це все руйнуємо.

М.: Чи не тому, що багато з нас схильні до зрад.

Вл. Б.: Так. Батьки з дітьми, діти з батьками, брати з сестрами не завжди можуть жити мирно, я вже не кажу про те, що ми, як людство, століттями займаємося грабунками, обманом, війною, геноцидами. Отже, великий дар мати свободу, і за свободу треба боротися, адже в світі багато лукавства, і одне з найбільш поважних – це бажання однієї людини панувати над іншою, бути Богом над іншими, з себе робити ідола, якому інші мають поклонятися.

М.: Бо людина часто думає, що вона – Бог, а вона, по суті, маленька мурашка в цьому світі.

Вл. Б.: Але благословенна, таїнственна мурашка, тобто, Господь обдарував її великою гідністю і покликав до свободи, дав богоподібні риси, дав свободну волю, можливість творити, давати життя. Безпека країни, її людей та їх культури є певною передумовою для повноти життя. Тепер ці параметри гідного життя поширилися: із проголошенням незалежності, Помаранчевою революцією, Революцією Гідності. Проте зрозуміло, що ми в переході від цивілізації страху до правдивої, Богом даної гідності, що паломництво триває, ще треба пройти певну дорогу, щоб ми справді взаємно себе шанували, підтримували, захищали. Бути свідком і спостерігачем, якщо навіть не учасником цих процесів, є

великою благодаттю і радістю.

М.: Так, за радянських часів насаджування страху і брехні відбувалося повсюдно. Люди боялись вільно збиратись, вільно висловлювати свої думки, навіть відвідувати церкву, особливо ті громадяни, які працювали на державних підприємствах чи установах. Греко-Католицька церква була загнана в підпілля.

Вл. Б.: Хочу зазначити, що проголошенню Незалежності передувала воля духовно-церковного життя. Ще за радянських часів я мав великий привілей зустрічатися з Підпільною Церквою, з тими мужніми людьми, які їй служили, духовенством і мирянами, зі старшими, молодими, які намагалися захистити свою свободу духа, і особливо цінним було бачити, як раптом кайдани падають, і церква виходить з підпілля і відроджується.

М.: Я пам'ятаю, як перед тим використовувались церковні приміщення, які були віддані під склади, магазини. Люди захоплювали ці приміщення і відновлювали церкви. Однак, в переважній більшості, це були православні церкви.

Вл. Б.: В середині 80-х років радянська влада була переконана, що українське православ'я знищили ще в 20-х, а підпільна Греко-католицька Церква згасає. Воно й справді так виглядало. В 1939-тому році, до першого приходу совітів, було 3,000 Греко-Католицьких священників, а в середині 80-х лишилося 300, і майже всі вони були літні, середній вік десь біля 70. Пам'ятаймо, що середній вік життя чоловіків становив 65 років, так влада знала, що недовго залишилося. Ці немолоді священники не могли служити багатьом вірним: нехай 100 мирян (і то вже є перебільшенням). То разом активних членів підпільної Церкви було не більше 30 тисяч. А до 1939 року було чотири мільйони Греко-Католиків. Тобто, залишився 1% людей, які мали живий доступ до церковного життя. Частина із решти 99%, час до часу відвідували православну церкву, ще менше приєдналися до Римо-Католиків.

М.: Я думаю, що в цей час частина греко-католицьких священників перейшли до православ'я.

Вл. Б.: Ті, що прийняли православ'я, перейшли наприкінці 40-х років, але з них до 80-х також мало залишилось, були нововисвячені православні служителі. У часи радянського режиму церковне життя знищували повсюдно. Так, для прикладу, православна церква в Російській імперії в 1917-у році мала 100 єпископів, а в 1939-у році лише 4.

М.: Бо це були наслідки більшовицької пропаганди, насаджувалася пропаганда атеїзму.

Вл. Б.: Пропаганда і геноцидальна політика, Голодомор, чистки, висилки в Сибір. Потім був Чорнобиль, який дав багато жертв, підірвав здоров'я багатьох. Було чимало ударів, які умиртвляли націю. А тут, раптом, почалися процеси, які дають життя, дають свободу.

Знову повернемося до прикладу Церкви. 1989 року Українська Греко-Католицька Церква отримала можливість легально діяти. Почалася відбудова. Сьогодні знову є три тисячі греко-католицьких священників, їх середній вік десь 40 років. 1900-го року були три єпархії: Львівська, Перемишлянська і Станіславівська (Івано-Франківська). Сьогодні є 37, з них 16 в Україні і 21 поза її межами. Подібні процеси відбувалися і в суспільному, і в куль-

турному житті. Ми отримали можливість і свободу.

М.: А потім пішли проблеми росту в цьому процесі, в застосуванні цієї свободи. Чи не так?

Вл. Б.: Тепер завдання нашу незалежність і свободу захистити, розвивати, плекати. Для цього потрібно не боятися брати відповідальність. Свобода – це не нагода робити все, що заманеться. Свобода – це духовна якість, яка нас кличе до відповідальності, до творчості, до життєдайності. На цьому етапі часом виникають проблеми, бо отримавши щось, можливо, навіть і дорогою ціною, людина нехтує можливістю, допускає, щоб хтось її свободу обмежив. Треба працювати, щоб свободу зберігати, розвивати, наповнювати позитивним змістом.

Україні і українцям непросто. Ми несемо травми геноцидальних поколінь, шрами від тоталітаризму, і наші дії часом недалекоглядні, ми не дивимось на дальшу перспективу. Ми боїмося, а страх породжує агресивну реакцію, а настороженість, брак довіри негативно впливають на процеси будівництва, розвитку, чи то в сім'ї, чи в бізнесі, чи в політиці, чи взагалі в суспільстві і культурі. Над зціленням нашого духовного, психологічного «я» ще треба багато працювати.

М.: Це вікові травми, нас століттями гнобили. Ми століттями боролись з поневолювачами.

Вл. Б.: В Біблійній історії ми маємо приклад народу Ізраїлю, який 40 років блукав пустелею, вийшовши з дому неволі на шляху до Обіцяної Землі. Пройшло два покоління, поки народ позбувся ярма рабства, яке залишилось в думках і душах. Можливо, треба два покоління, щоб українці оцінили і розвинули свободу, і взяли на себе повну відповідальність, не очікуючи, що батюшка-цар чи президент за них все зробить, а що «я», починаючи зі свого під'їзду, зі свого городу, буду господарем, наведу порядок і плекатиму красу.

М.: І своїм прикладом буду показувати, як треба жити...

Вл. Б.: І заохочувати, давати надію іншим.

М.: Владико Борис, дивіться, ми кажемо – незалежність. Але немає абсолютної незалежності. Я думаю, що між залежністю і незалежністю є щось посереднє, обмежена незалежність. Часто наші недруги з Кремля кажуть, що в Україні зараз немає незалежності, що вона залежна від Заходу, від Вашингтону. Вони маніпулюють цими аргументами.

Вл. Б.: Чи окремі особи, чи цілі спільноти, чи народи можуть і повинні мати незалежність. Але ми живемо в мереживі стосунків, немає повної незалежності. Повна незалежність – це ізоляція і смерть. Ми віримо в триєдиного Бога, у якому є стосунки любові між Отцем, Сином і Святим Духом. Ми створені на Його Образ і подобу, створені для стосунків. В нашому духовному ДНК є бажання, потреба, необхідність стосунків. Це є великою істиною сімейного життя, праці, бізнесу і політики. Справжній виклик в нашому особистому чи суспільному житті – це розуміти свою свободу і відповідальність, і усвідомлювати, що наша свобода і відповідальність є можливістю для плідних і життєдайних стосунків. У цьому полягає мистецтво життя, якому ми вчимося до «гробової дошки». Робимо помилки, втрачаємо, воруємо, переживаємо трагедії. Зараз ми в Україні страждаємо че-

рез війну, коли сусід намагається забрати нашу свободу.

Святкуючи незалежність, пам'ятаємо тих, хто віддав своє життя за нашу свободу і нашу гідність, схиляємо голови перед ними і просимо Господа, щоб всіх їх прийняв в своє Царство, де є повнота свободи і гідності, за яку вони боролися чи захищали. Святкування Дня Незалежності є нагодою глибоко усвідомити цей феномен, чи то, радше, процес, зрозуміти, до якого життя ми покликані. Тому у всіх країнах дні незалежності – це передусім не для феєрверків і парадів, а для молитви, пізнання історії, а також усвідомлення відповідальності перед майбутнім.

М.: Як Ви плануєте святкувати 30-річчя Незалежності України?

Вл. Б.: В цьому році я поїду до Києва. Давно вже не був у Києві на День Незалежності. Глава і Отець нашої Церкви Блаженніший Святослав запросив мене бути частиною делегації під час цих святкувань, а також під час зустрічі з Вселенським патріархом Варфоломієм, який приїжджає до Києва з Томосом Автокефалії. Це історичний момент, і для мене честю є виявити солідарність з православними братами і сестрами.

М.: Так, це епохальна подія в житті Православної Церкви, в її намірі відокремитись від Московського патріархату.

Вл. Б.: Є багато спроб заперечити, послабити чи обмежити українське православ'я, однак воно розвивається. Православна Церква, яка зазнала жажлих ударів в ХХ-му столітті, сьогодні покликана відігравати нову роль в українській історії.

М.: Я знаю, що в процесі становлення УПЦ були якісь незгоди між митрополитом Онуфрієм і митрополитом Епіфанієм.

Вл. Б.: Митрополит Епіфаній – відносно молодий архієрей, але за 2,5 років він багатого досягнув, і гідно виконує свій високий обов'язок, спокійно, по-божому висловлюється. Нехай Господь благословить його служіння на многі літа.

М.: Ось дивіться – при Президентіві Порошенку ми часто отримували інформацію, як іде розбудова УПЦ, зараз, коли Президентом став Зеленський, цієї інформації немає. В чому справа – чи процес припинився, чи є якийсь політичний вплив на нього, чи просто ми не маємо відомостей?

Вл. Б.: Я би сказав так, в нашому церковному житті тепер ми маємо велику свободу, і нам, Церквам, треба її максимально використовувати. Останні 30 років в нашій історії були найбільш сприятливими для свободи і розвитку Церков. Я не думаю, що якісь зовнішні політичні чинники мають великий вплив чи якісь перепони для православних, чи греко-католиків.

М.: Ну що ж, шановний Владико Борисе, дякую Вам за змістовну і повчальну розмову! Було дуже цікаво спілкуватися, поглянути на вже відомі речі, факти в ракурсі духовного відродження української нації. Бажаю Вам довгих і плідних років у Вашій діяльності на благо нашої України, на славу Господа Бога!

Вл. Б.: Дякую і Вам! Хай Бог благословить Вас, дружину, дітей і онуків!

М.: Дякую!

Переходьте за посиланням:
Follow the link:
Hireterra.com

Looking for a new job in IT?

Join Hireterra — a new discreet and diverse job search platform for IT professionals in the USA.

Register today and get:

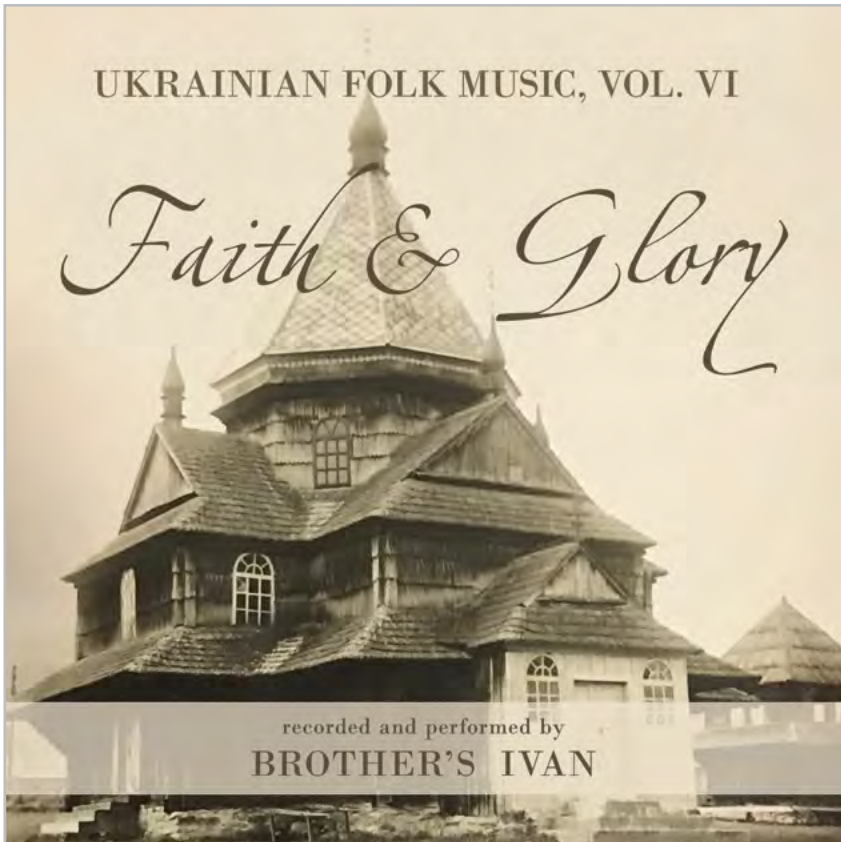
- 1 Full protection of your personal data.
- 2 Only relevant job offers. No more spam.
- 3 A chance to check your real market value.
- 4 Lifetime 100% free access for job seekers.

Шукаєте роботу в IT?

Долучайтесь до Hireterra — нової анонімної платформи з пошуку роботи для IT спеціалістів у США!

Реєструйтесь сьогодні та отримайте:

- 1 Повний захист ваших персональних даних.
- 2 Тільки релевантні до вашого профілю пропозиції роботи. Без спаму.
- 3 Можливість вказати бажану з.п. та перевірити вашу вартість як спеціаліста.
- 4 100% безкоштовний доступ для кандидатів.

Orest Balytsky D.M.D.
Diplomate, American Board of Endodontics

(707) 763-2170
orbendo17@msn.com
www.petalumaendo.com

ОГОЛОШЕННЯ | ANNOUNCEMENT

Для розміщення реклами, оголошень та інших повідомлень звертайтеся info@hromada.us

To place ads and other announcements, please contact info@hromada.us

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ | DISCLAIMER

«Громада» існує для обслуговування потреб української громади Сан-Франциско та всіх, кого цікавить українська історія, культура і українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Газета «Громада» не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

«HROMADA» exists to serve the needs of our Ukrainian community of San Francisco and all those interested in Ukrainian history, culture and Ukrainian news. We reserve the right to refuse to print any materials. «Hromada» newspaper cannot be held liable for the reliability of third-party publications.

ALEXANDER STOYKOVICH

business development advisor
info@riseserv.com
+1 (415) 735 6706

DOES YOUR WEBSITE NEED A FACELIFT?

- custom website development
- mobile application development
- data visualization for your business

Text "consultation" to the number below, and we will contact you shortly

ПОДІЇ / EVENTS 2021

ЛИПЕНЬ/JULY

Нд/Su	Пн/Mo	Вт/Tu	Ср/We	Чт/Th	Пт/Fr	Сб/Sa
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

1 SEP/AUG

UKRAINE'S INDEPENDENCE DAY PICNIC & FESTIVAL

St. Michaels Ukrainian Orthodox Church and Ukrainian American Coordinating Council

Де: Sunnyvale Baylands Park

Коли: Неділя / Sunday 2 PM - 9 PM

Join Us for the 8th Annual Independence Day Picnic in our new, permanent location!

Live ukrainian music!

Jumpy houses, pinata, face painting, soccer and volleyball for the kids and family!

Kovbasa, BBQ Chicken, Varenyky, Kasha, Salads and other Delicious Foods!

Exceptional raffle with a 5 night stay in Lake Tahoe and much, much more.

All social distancing protocols that will be in affect at the time will be observed.

Plenty of parking and parking voucher provided with tickets.

Slava Ukraini!!!

<https://www.facebook.com/events/955840611931809>

21 SEP/AUG

ТІ, ХТО КУВАВ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ | 30 РОКІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Hromada

Де: Online Zoom

Коли: Субота / Saturday 10 AM - 12 PM

Запрошуємо всіх на Zoom Круглий Стіл з нагоди 30-річчя відновлення незалежності України з

титанами Української громадськості, тими, хто відіграв ключову роль в розбудові її державності і демократії!

Благодійний онлайн івент на користь дітей, хто втратив батька/матір, котрі захищали суверенітет України від російських загарбників. Всі зібрані кошти підуть на стипендію(ї) в престижний Український Католицький Університет (УКУ).

Благодійний внесок \$50 через PayPal:

<https://www.paypal.me/Hromada>

Мирослав Маринович —

український правозахисник, публіцист, релігієзнавець, член-засновник Української Гельсінської групи, організатор амністерського руху в Україні, віцекертор Українського Католицького Університету у Львові.

Борис Гудзяк — митрополит Української греко-католицької церкви, голова Філадельфійської архієпархії в США, громадський діяч, провідний науковець у галузі церковної історії, президент Українського католицького університету. У 2015 році став кавалером Ордена Почесного легіону.

Олесь Доній — журналіст, телеведучий, український політик, громадський і культурний діяч. Народний депутат України 6-го та 7-го скликань.

Володимир Парасюк — активіст Євромайдану, учасник російсько-української війни. Народний депутат України 8-го скликання.

<https://www.facebook.com/events/485364439434746>

22 SEP/AUG

UKRAINIAN DAY IN GOLDEN GATE PARK

Ukrainian American Coordinating Council

Де: Speckels Temple of Music (Bandshell), San Francisco, CA

Коли: Неділя/ Sunday 1PM Concert Celebrating the 30th Anniversary of Ukraine's Independence with the Golden Gate Park Band 139th Season! FREE TO THE PUBLIC!

24 SEP/AUG

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

24 SEP/AUG

ФІЛЬМ «ТРОХИ НИЖЧЕ НЕБА» | БЛАГОДІЙНИЙ ПЕРЕГЛЯД

Hromada

Де: Ukrainian Hall San Francisco, 110 Brussels St., San Francisco, CA 94134

Коли: Вівторок / Tuesday 7 PM

Вперше на території США показ фільму про героїчний подвиг захисників Донецького аеропорту — українських «Кіборгів»

Благодійний внесок \$20 на користь дітей загиблих героїв.

<https://www.facebook.com/events/181404927312917>

18 SEP/SEP

«ГРОМАДА» БЛАГОДІЙНА ГАЛА | ЗУСТРІЧ З ВІТАЛІЄМ ПОРТНИКОВИМ, ПРОВІДНИМ ЖУРНАЛІСТОМ І ПУБЛІЦИСТОМ

Hromada

Де: Tiburon Yaht Club, 400 Trinidad Dr, Tiburon, CA 94920

Коли: 4 PM - 10 PM

Запрошуємо на зустріч із відомим українським журналістом і публіцистом. У програмі вечора благодійна гала, та музична програма з нашою чудовою співачкою Аничкою та гуртом "Бурима", аукціон та смачні українські страви.

Виручені кошти підуть на користь дітей полеглих Героїв — захисників суверенітету України від російських загарбників.

Вартість благодійного квитка - \$120

Поспішайте придбати квитки, кількість місць обмежена.

<https://www.facebook.com/events/933140634076378>

18 SEP/SEP

UKRAINIAN BON-FIRE "VATRA" 2021 | SAN FRANCISCO

Ukrainian American Coordinating Council

Де: Ocean Beach, San Francisco, CA 94121

Коли: Субота / Saturday

5 PM – 10 PM

Join us for Sand, Sun, Volleyball, Bonfire/Vatra, Roasting Marsh-mallows, Singing and Music!

Good Company! Kids friendly activities.

<https://www.facebook.com/events/590260465110881/>

2 ЖОВ/ОСТ

HONCHARENKO'S PARK UKRAINA MEMORIAL PANAKHYDA HIKE AND PICNIC

Ukrainian American Coordinating Council

Де: Garin Regional Park, Eas Bay Regional Park District — Hayward

Коли: Субота / Saturday 11 AM

Honcharenko's Park Ukraina, California Registered Historical Landmark #1025. The Rev. Father Agapius Hocharenko (1832-1916). Panakhyda Requiem Memorial service, hike and picnic.

13 ЛИС/NOV

HOLODOMOR RE-MEMBRANCE DAY

Ukrainian American Coordinating Council

Де: Koret Auditorium, Main Branch of the Public Library, San Francisco, CA

Коли: Субота / Saturday 2 PM

Remembering over 10 million Victims of the Genocidal Famine of 1932-1933 in Ukraine

18 ГРУ/DEC

МИКОЛАЙ ПРИХОДИТЬ ДО ДОРОСЛИХ / «ГРОМАДА» БЛАГОДІЙНИЙ ВЕЧІР

Hromada

Де: Tiburon Yacht Club

Коли: 4 PM - 10 PM

Ви можете підтримати нашу газету, якщо зробите одноразовий PayPal внесок чи виставите повторний щомісячний внесок і якщо перейдете на сторінку після сканування QR коду. Газета «Громада» є некомерційною організацією з правом на списання 501(c)(3) податків.

You could support our newspaper by following QR code to PayPal link where you could make one time payment or reoccurring mothly payments. Newspaper Hromada is a tax-deductible 501(c)(3) non-profit organization.